

அம்புலிமாமா

ஜூன் 1996

என்றும் மறவோம்... வாழ்நாள் வரை

PARLE

வாழ்க்கைப் பாதை இதுவே சரி

வாழ்க்கைப் பாதையில் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு சோதனையே. சந்தப் பாதையில் செல்வது, சமதத் தவிர்ப்பது, நம்மை வேறுபடுத்தும் அனாதாமம் இதுவன்றோ. ஒருமித ஊதவல்க்கி எதிர்பார்ப்பின்று, பிறருக்கு உதவதன், பாதையில் செல்லலயில், மற்றவர்களில் துயர் நீங்குதல், உண்மையான வாழ்க்கை என்பது இதுதான். என்னும் மறவோம்... வாழ்நாள் வரை. வாழ்க்கைப் பாதை இதுவே சரி. வருடக்கணக்கான இத்தியாலயில் அமைந்ததிலும் அநிகையான கித்யபகனவாகும் செல்வ்.

• வை பிஞ்சுத்து, உண்மையான கெத்தி நிராத்தது •

இப்பொழுது விற்பனையாகிறது!

மாங்கை

ஜூன் 1996

☆ இந்த நிலை மாறும்

☆ காஞ்சிப் பெரியவர் வாழ்வில்...

☆ மாமனாருக்கு ஒரு சேதி

☆ அழியாத அசோகவனங்கள்

☆ பெண்களும் சட்ட விழிப்புணர்வும்

☆ குடிசைப் பகுதிப் பெண்களும்

குடியிருப்பு உரிமையும்

☆ முகப் பருக்கள் நீங்க...

☆ நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும்

☆ ராசி பலன்கள்

☆ பாதுகை அருளிய பரமாச்சாரியார்

☆ துன்பம் போக்கவோர் தேவி உபாசகி

☆ சனிப் பெயர்ச்சி பலன்கள்

☆ உள்ளத்தின் ஓசைகள்

மற்றும்

சமையல் குறிப்புகள், சிறுகதைகள்,

பயனுள்ள கட்டுரைகள், வண்ணக் கோலங்கள்

-அனுராதா ரமணன்

-சர்ச்சில் பாண்டியன்

-சிதா தெய்வசிகாமணி

-விமலா ரமணி

-மாலினி கணேஷ்

-பாபநாசம் குறள்பித்தன்

-ஞானசம்பந்தம்

-ரஜினி பெத்துராஜா

-ஆர். பட்டம்மாள்

-சங்கரதாசன்

-ஸ்ரீதர் சாமா

-காஞ்சி ரங்கம்ணி

-அனுராதாரமணன்

விலை ரூ. 9/-

அம்புலிமாமா

ஜூன் 1996

பொருளடக்கம்

தலையங்கம்	7	குழந்தைக் குறும்பு	37
செய்திகளும் தகவல்களும்:		பொன்மயமான	
தென்கொரியாவில் தேர்தல்கள்	9	பொழுதுகள்	41
பயன்தரும் புஷ்ச்சி	10	மகாபாரதம்	45
நம்பும் விதத்தில் பொய்	16	அம்புலிமாமா அனுபந்தம்-91	53
ரூபநரனின் பயணங்கள்	17	கை கொடுத்த தெய்வம்	56
அம்புலிமாமா செய்திகள்	24	நுழைவாசலின் தரம்!	62
அறிவுரை சரியே!	25	போட்டோ	
கடற்கரையோரப் பயணங்கள்-7	33	வாக்கியப் போட்டி	66

தனிப்பிரதி ரூ.5.00

வருட சந்தா ரூ.60.00

முதன் முதலாக பரீட்சித்து பார்ப்பதற்கான திட்டம்

வெள்ளை புள்ளி

18 வருடங்களாக தொடர்ந்த பரீட்சையினால், வெள்ளைத் தழும்புக்கான சிகிச்சையில் வெற்றி கிடைத்துள்ளது. இது எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்றால் சிகிச்சையை ஆரம்பித்த உடனேயே, 38 மணி நேரத்தில் தழும்பின் நிறம் மாறக் தொடங்கி, கூடிய சீக்கிரத்தில் தழும்பு உண்டாவதற்கான காரணங்களை அழித்து, தோலின் நிறத் தோடு நிரந்தரமாக சேர்ந்து விடுகிறது. இப்போது விளம்பரத்திற்காக, நீங்கள் முதன்முதலாக பரீட்சித்து பார்ப்பதற்காக 7 நாட்களுக்கான மருந்து இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் நீங்கள் பரீட்சித்து பார்த்து குணத்தை அறியலாம். திருப்தி ஏற்பட்டால் மட்டுமே சிகிச்சையை தொடரலாம். அதனால் மனம் தளர்ந்த வியாதிஸ்தரும், வேறு சிகிச்சை பெறும் வியாதிஸ்தரும் இந்த திட்டத்தின்பலனை அடையலாம். வியாதிஸ்தரின் வயது, வியாதிபாதிக்கப்பட்ட இடம், வியாதி எவ்வளவு நாட்களாக உள்ளது என்பனவற்றையும் கண்டிப்பாக எழுதி அனுப்பவும்.

முடி உதிர்தல் / நரைத்தலுக்கு சிகிச்சை

தலைமுடி உதிர்வதற்கோ தலைமுடி நரைத்தலுக்கோ கவலைப்பட வேண்டாம். பழைய ஆயுர்வேத புத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட மிகச் சிறந்த கூட்டு முறைப்படி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்ட மருந்து கவலை உபயோகிப்பதால் தலைமுடி உதிர்தல் அல்லது நரைத்தல் முதலியவை முடியின் வேர்களில் இருந்து தடை செய்யப்படுகிறது. இந்த பகுதியில் புதிய முடி வளர்ந்து நரைத்த முடி கருமை நிறமாக மாறுகிறது. அது உங்கள் மூளையை குளிர்ச்சியாகவும் நினைவு சக்தியைக் கூர்மையாகவும் ஆக்குகிறது. ஆண்களும் பெண்களும் முடியின் வியாதி, எவ்வளவு நாட்கள் உள்ளது என்பதை விவரமாக எழுதவும். சிகிச்சை முறை மற்றும் ஆலோசனைக்கு எழுதுங்கள். சிகிச்சை விலை ரூ. 100/- மட்டும்.

SHYAM AYURVED BHAVAN

(SB-3) P.O. Katrisarai (Gaya) - 805 105 Ph. 06112 - 74311

அம்புலிமாமா

திரவன்: 'சக்கரபாணி' திரவாக ஆசிரியர்: நாகிரெட்டி

வேண்டாம் இந்த விபரீதம்!

மனிதன் வேறொருவனைப் பார்த்து அவனைப் போலச் செய்வது இயல்பு. இளைஞர்களும் சிறுவர்களும் இன்றைய திரைப்படங்களையும் தொலைக்காட்சித் தொடர்களையும் கண்டு அந்தந்த நடிக, நடிகைகள் போல நடத்தும் சண்டைகள் போட்டும் பழகுகிறார்கள். இதனால் எத்தகைய விபரீத விளைவு ஏற்படுகிறது என்பது வக்ளைளலிய் நடந்த ஒரு சம்பவத்தால் தெரிகிறது.

தொலைக்காட்சியில் ஒரு குவிர்பானத்திற்கான விளம்பரம் காட்டப்பட்டது. அதில் ஒருவன் மாடி மீதிருந்து தெருவில் போகும் வாகிக்குள் குதித்து அதிலிருந்து ஒரு குவிர்பானப் பாட்டினை எடுத்து ரசித்துக் குடிக்கிறான். இந்த விளம்பரத்தைக் கண்ட ஆறு வயதுச் சிறுவன் ஒருவன் தன் வீட்டு மாடியிலிருந்து தொலைக்காட்சியில் கண்டது போலக் குதித்து விட்டான். பாவம்! கீழே விழுந்த சிறுவன் பலத்த அடிபட்டு இறந்து விட்டான்.

திரைப்படங்களையோ தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளையோ பார்க்கலாம். அவற்றில் நல்லவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பார்த்த எல்லாக்காட்சிகளையும் போலச் செய்ய முயலாமல் எது தேவையோ அதை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

மதிமுகம்: 98 ஜூன் 1996 புன்னகை: 8

தனிப்பிரதி: ரூ.5.00 வருட சந்தா: ரூ.60.00

நமது சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு அறிவிப்பும், வேண்டுகோளும்

அருண் நன்பர்களே,

உங்கள் அபிமான பத்திரிகை 'அம்புலிமாமா'விற்கு விரைவில் 50வது ஆண்டு வரப் போகிறது. இச்சமயத்தில் இதில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டியதில்லை என்றாலும் சில மாறுதல் செய்தே ஆக வேண்டியுள்ளது. **முதலாவது** : காகிதம். நாம் அண்மையில் சில ஆண்டுகளாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட காகிதத்தையே பயன்படுத்தி வருகிறோம். சென்ற சில ஆண்டுகளாக குறிப்பிட்ட அளவில் எமக்கு தேவைக்கு வேண்டிய காகிதத்தை மொத்தமாக அடைவதில் பல சிரமங்களை அனுபவித்து வருகிறோம். காகித விலையும் ஒரே நிலையில் இல்லாமல் நாளுக்கு நான் உயர்ந்து கொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

வண்ணப்படங்களுடன் கூடிய இப்பத்திரிகையைத் தயாரித்து அச்சடிப்பதில் மற்ற செலவினங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

முன்பெல்லாம் சமாளித்தது போல இதுவரை இச்சகமையை நம் வாசகர்களின் மீது சுமத்தாமல் நாமே ஏற்று வந்தோம். ஆனால் இப்போது அச்சகமையின் ஒரு சிறு பகுதியை வாசகர்களுக்கும் பதிர்ந்தளிக்க வேண்டியுள்ளது என்பதை அறிவித்து அவர்களை இதனை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

இரண்டாவது : விலை. 1996 ஜூலை இதழிலிருந்து உங்கள் பத்திரிகையின் விலை ஒரு ரூபாய் கூடுகிறது. இனி இதன் விலை தனிப் பிரதி ரூ 5.00க்கு பதிலாக ரூ 6.00 ஆக இருக்கும். வருட சந்தாவும் ரூ 72.00 ஆகும்.

மூன்றாவது: அளவு : பத்திரிகையின் அளவு சற்றுக் கூடும். அதனால் நீங்கள் படித்து ரசிக்க மேலும் விஷயங்கள் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த மாறுபட்ட தோற்றத்தோடு உங்கள் பத்திரிகை தன் பழைய உருவிலிருந்து மாறித் தன் பொன் விழா ஆண்டைக் கொண்டாடுகிறது.

நீங்கள் இந்தப் புதிய மாற்றங்களை வரவேற்பீர்களென்றே நம்புகிறோம்.

எங்களது நல்வாழ்த்துக்களை அளிக்கிறோம்.

உங்கள் அன்புள்ள

(பி. விஸ்வநாத ரெட்டி)

வெளியிடுவோர்.

செறிக்கும் வெள்ளை குழந்தைகள் வாட்டுகிறது வெள்ளை அப்பாது

வெவ்வினாலையும் தூசுதூதையும் தோஷம்தது விட்டது மில்டன். அதன் பிரகர், பூமியில் குழந்தைகளுக்கு தூசுகள் ஏற்பட வில்லை

இதோ! தான் முழுவதும் தண்ணீர் தில்லென்றே இருக்க ஒரு பூமையான வழியைக் கண்டுபிடித்து அறிமுகம் செய்கிறது மில்டன். இதிலே டீப்-புப்-பின் புரட்சிசொன்ன பொருட்கள் இன்னவெட் செய்யப்பட்டுள்ளன. வியப்-பூட்டும் வடிவங்களில், அளவுகளில், வண்ணங்களில் மில்டன் கிடைக்கிறது. எனவே, வெவ்வினால வெவ்வி மில்டன் பெறுங்கள். ஏனெனில், மில்டனை விட வேறு எதுவும் இதை சாதிக்க முடியும்!

தூய்மையை மில்டன் வாட்டர் பாட்டி லுடன் இரு லேயின் ஸ்டிக்கர்கள் இலவசம்! முத்து வீசு

10/2016 7m

பயன் தரும் புகழ்ச்சி

செல் லப் பன் ஒரு வேலையும் செய்யாமல் இருந்து வந்ததால் அவனுடைய பெற்றோரும் சகோதரர்களும் உறவினர்களும் ஊராரும் அவனை உதவாக்கரை என்று கூறி வந்தனர். ஆனால் செல்லப்பன் அவர்கள் சொல்வதைப் பொருட்படுத்தாமல் இருந்து வந்தான்.

ஒருமுறை செல்லப்பனின் தாய் மாமன் நடராஜன் அவன் வீட்டிற்கு வந்தான். எல்லோரும் செல்லப்பனைப் பற்றிக்குறை கூறியது கண்டு அவன் தன் மருமகனை அழைத்து அறிவுரை கூறிக்கடிந்து கொண்டான். அப்போது செல்லப்பன் அவனிடம் "நான் என்ன தவறு செய்தேன் என்று கூறுங்கள்" என்று கேட்டான்.

அவனது மாமனும் "மனிதன்தான் பிழைக்க எதாவது ஒருவேலை செய்து வர வேண்டும். இப்படி எவ்வளவு நாட்களுக்கு இருப்பாய்? உன் தாய்

தந்தையர் காலத்திற்குப் பிறகு உனது சகோதரர்கள் உன்னை இப்படியே கவனித்து கொள்வார்களா?" என்று கேட்க செல்லப்பனும் "நான் வேலை செய்து பணம் சம்பாதித்துச் சேர்த்து வைத்தால் அதை எந்தத்திருடனாவது கவர்ந்து செல்ல மாட்டான் என்பது என்ன நிச்சயம்? நான் ஞானி. ஞானிகள் எது பற்றியும் கவலைப்பட மாட்டார்கள்" என்றான்.

அது கேட்டு நடராஜன் ஆச்சரியப்பட்டு "நீ வாழ்நாளில் எதாவது செய்து காட்டினால்தான் உன் பிறவிப் பயன் தெரியவரும்" எனவே செல்லப்பனும் "பிறவிப் பயன் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டான். அவனது மாமனும் "நீ செய்யும் வேலையால் உன் பெயர் உலகில் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பதுதான்" என்றான்.

செல்லப்பனும் "அப்படியா? ஆனால் என் தாத்தாவின் பெயரோ

பயப்பல அளர் பெயரீர நினைத்
த நக்கலில்லை சீயர் அவர்களைப்
பற்றி யாதல் நினைப்பதாகத் தடத்
தெரியவில்லை இவ்வுலகில் உட
லையப் பெயர்ப் பெயர்த் நினைத்து
இருப்பதில்லை மறைந்தே போகி
றது" என்றான் அவன் மரபடியர்
"அநீ பயப்பல நீ எப்படியெல்லாம்
பெருகறாய் ஆனால் என்ன பயன்"
உன்னையே நான் கூட பயப்பல் தனது
இல்லையே!" என்றான்.

பெய்லப்பலுயர் தங்கன் நினைப்
பது சரியல்ல, மறையப் பயணை நான்
அவன் து வாய் சீ வி இத்த மயில்
ஆனந்த சீத்தகர் என்ற மகன் இந்
தறாய் அவர் என்னையர் பார்த்து
பெருகெல்லாம் என்னையப் புகழ்ந்து
கொண்டதான் இந் தங்கன் என்றான்
அவருக்கு சீத் த அவனது மரபு "அப்
படியாய் பழம் ஸ்ரீலங்காபுரம்"
எனக் கொடுக்கா கொளப்பலுயர்
இன்று மரணம் தான்வாய்க் கூறாயி
ன்றுள்ள சீதாரிற் து வாதங்கன் அவர்
என்னைய எப்படியப் புகழ்ந்துர் என்று
கேட்கலாம்" என்றான்.

அன்று மரணம் நடராஜன் கால்
வாய்க்கலா சீதாரிற் துச் சென்றான்.
அப்போது கொளப்பலன் ஓடு தங்கன்
அமர்ந்து தலகதூக்கா சீனா கொகநிக்
கொண்ட நர்ப்பலகயும் அவன் தந்த
ஆனந்தசீத்தகர் வந்து திற்பதையும்
அவன் கண்ணன் செல்லப்பலன்
பெயர்ப்புத்து அவனாவணங்கினான்.
அவந் அவனை மீகாச செல்

ல் சீனா அவர் சீத் தங்கனையர் பென்ற
பெரியவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கும்
பொது கண்டி காவது மறைமல்ல
என்றான்.

அப்போது அவர் "பெரியவர்
என்று பார்த்தால் உன்னையப்
பெயர் மனக் பார்த்து இல்லை. நீ
மரபெயர் கொளி உன் பெய்ந்துகொள்
யாக சீனா நெய்நறால் சீயர்களுந்
தங்கு தாறுவா தங்கன் பிடிக்கும். நீ
எங்களை சீய இந் து வாதகன்
உன் உன்னைய மரபு புகழ்ந்து
கொளவில்லை" கொள்கலா சீய நி
இந் தங்கன் உன் மரபுப் பெருகையு
வெளிபுலகற் துக் கொளும். 'கொக
கலையப் படியபது சீனா. அவர்நலாய்
புத்து கொளவது உளறு. நீ சீய

சக்தியைக் கண்டீர்கள்” என்று கேட்டான்.

ஆனந்தசூர்த்தம் “செல்லப்பாடா” அவனைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது யானையப் புகழ்ந்துபாரா” எனது என் னெருக்கம். அதுகடன் காண வேண்டி அவனிடம் எந்த அபூர்வ சக்தி இருக்கிறது என்பதன் அன்ல்” என்றார். அப்போது நடராஜன் “எல்லோரையப் புகழ்ந்து பாரா” எனது உங்கள் பழக்கமா” ஒரவனாப்பற்றி கன்றாகக் தெரிந்து கொள்ளாமல் இப்படி யெல்லாம் புகழ்வது தவறல்லவா” உங்களைப் பேரவனவர்கள் இப்படி யெல்லாம் செய்வது சரியா” என்று கேட்டான்.

ஆனந்த சூர்த்தம் “ஒரவனாப்

புகழ்வது தவறல்ல. அதனால் புகழப் பட்ட வானுக்கு நன்மை தான். தெரு தலை அன்ல்” என்று சரித்துக் கொண்டே கூறினார். அப்போது நடராஜன் ஒன்றுமே அறியாதவனையிடம் காணலி எனப் புகழ்வதால் அவனது வாய்ப்பு பாயுதல் தகு” என்று கேட்டான். அவரால் அப்படி எப்படிப்பட்ட வானுகம் வொ”கம். மனம் என்பது கொஞ்சம் தானது இருக்கும் தான் ஒரவனையே காண” என்று புகழ்ந்தால் அவன் உண்மையிலேயே காணியாக இருக்கான் விடக்கூடா” தநாணி கேண்டி திற்பான் உண்மையிலே அவன் காணியாக இருப்பான்” தன் தான் புகழ்ந்த பிறகாவது தான் காணியாக ஆகியவன் செய்வான்” என்றார்.

அப்போது நடராஜன் நீங்கள் புகழ்வனின் வொ”கம் மனம் என்பது பற்றித் தனாலேயே தனவாக இருக்கான்” என்று கேட்டான். அவரால் அப்படி ஒரவன் இருந்தால் அவனால் என்”த என்”விக அபத்து” வாயது. இதுவரை என்னை யாரும் கேட செய்ததும் இன்னல் என்னெனில் தான் பிறவாப் புகழ்ந்தால் அவர்களுள் என்னைப் புகழ்கறவர்கள்” என்றார்.

அது கேட்டு நடராஜன் “ஐயா நீங்கள் கூறுவதெல்லாம் சரிதான். ஆனால் என்”த நான் விஷயத்திலே சிறுக் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டாம் இல்லாவிட்டால் அவனைப் பேரவனவர்கள் தார்பாபெதர் காணிகள் என்று எண்ணிக் கொண்டே விடு

வார்கள். இது மிகவும் மோசமான நிலையாகி விட்டது என்றான். ஐயுறந்த கீர்த்திதம் "தண்ணைப் பற்றி எவ்வளவுக்கு அறிந்து கொள்கிறாணா அவனை நான் பிற்றி சொல்லி தான் ஒரு நேரணி எண்ணெய்க்கொள்பவன் மட்டி மட்டிகள் தாங்குறுவதால் ஒரு வண்ணு அறிவை வளர்த்து விட்டது யாது. ஒருவனுது மட்டிகள் தாங்குநதையுமர் குறைத்து விட்டது யாது" என்றார்.

கா. ராஜலுங்கு "ஒருவனைப் புகழ் மன் அவனைப் பற்றி நனது கொத்து கொள்வது நல்லது காணோ" என்று தன் எண்ணத்தாகக் கூறவிட்டான். தொடுத்தது கமட்டி அன் அவதம் "வேண்டியது எல்லாம் அதற்காகச் செல்விடம் தீவர்க்கதை நான் பல் விஷயங் களைக் கற்க வேண்டியது வேண்டும். உதவாத கதைகளைப் பற்றி அறிவாய் விண்ணக சித்ததைச் செல்லி வேண்டாம். அகனாக கான் அபாபுட்டி மட்டி வர்களைக் கண்டால் நாளை வரகதை புத்திந்து கூறிவிட்டு ஒதுங்கக் கொள்

வேன்" என்றார்.

நா. ராஜலுங்கு அவனுது சந்தைகங் கெல்லாம் தீர்த்து போயின. அவன் வீட்டிற்குத் தமசிப் போய் செல்லப் பவிட்டம் து த்ததையெல்லாம் கூறி ஆனக்க கீர்த்தி மீதது நான் என் வள வேக கற்றுக் கொண்டு என் ஒரு உதவாக்களாயிட்டு போகி அவனைத் தீர்த்து பதயல்லது விண்ணக செயல். அவனைப் புகழ் வதால் யாருக்கும் எவ்வளவு வாய்ப்பும் ஏற்பட்டி விட்டது. கந்தி மட்டிவராய் வரது. அதனால் இவர் மட்டி நாளை உண்ண தானது வர்த்ததைகள் புகழ்ந்து கூறிவிட்டு வேறு எதுவும் சொல்லாமல் இவர் போன. உண்ணைப் போல மகாநேரணி இங்க உலக வேதிய இல்லை" என்று கூறிவிட்டுத் தன் மனதக்குக் கிளம்பி விட்டான்.

அப்போது செல்லப்பட்டதன்னைப் பற்றி எண்ணி வெட்கப்பட்டான். அவனில் ஒரு மட்டிகல் ஏற்பட்டது. அன்றிலிருந்து அனந்த தீர்த்ததைக் காணவும் அவன் மயலவிலினை.

JUST RELEASED

The first set of **Chandamama Books**, splendid in their content, illustrations, and production, is now ready.

Rs. 30 -

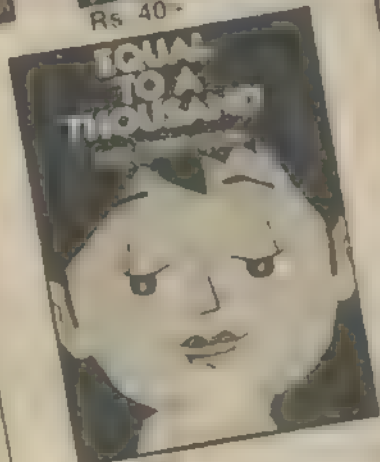
Rs. 40 -

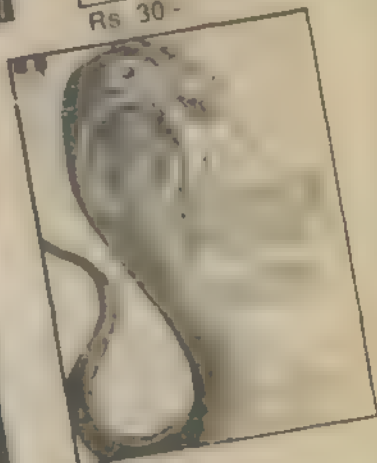
Rs. 30 -

Rs. 30 -

Rs. 25 -

Rs. 30 -

Discount for members of
Chandamama Young Scholars Club.

For details, write to

CHANDAMAMA BOOKS

Chandamama Bldgs

Vadapalani, Madras - 600 026.

ரூபதரனின்

பயணங்கள்

11

(பிராய் போதுகூடும்பின்னர்தான் நான் திரைகாவுக்குத் திரும்பிவரும்போது பல கஷ்டங்களை ரூபதரன் அனுபவித்தான். வரலாற்றின் தனி ஆர்த்தியைத் தவிர்த்துவிட்டு அமைதியானவராய் செயல்படுவதாயிற்று. திரைகாவுக்கு அமைந்து அமைந்து கஷ்டம் அடைந்தான். அமைதிக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றி அவன் உருவம் போல மாற்றியது அவன் கிழவனாக மாறி திரைகாவின் கீழ்க் கும் போது.

பிராய் போதுகூடும்பின்னர்தான் நான் திரைகாவுக்குத் திரும்பிவரும்போது பல கஷ்டங்களை ரூபதரன் அனுபவித்தான். வரலாற்றின் தனி ஆர்த்தியைத் தவிர்த்துவிட்டு அமைதியானவராய் செயல்படுவதாயிற்று. திரைகாவுக்கு அமைந்து அமைந்து கஷ்டம் அடைந்தான். அமைதிக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றி அவன் உருவம் போல மாற்றியது அவன் கிழவனாக மாறி திரைகாவின் கீழ்க் கும் போது.

தான் அவர்களுக்கு.

பிராய் போதுகூடும்பின்னர்தான் நான் திரைகாவுக்குத் திரும்பிவரும்போது பல கஷ்டங்களை ரூபதரன் அனுபவித்தான். வரலாற்றின் தனி ஆர்த்தியைத் தவிர்த்துவிட்டு அமைதியானவராய் செயல்படுவதாயிற்று. திரைகாவுக்கு அமைந்து அமைந்து கஷ்டம் அடைந்தான். அமைதிக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றி அவன் உருவம் போல மாற்றியது அவன் கிழவனாக மாறி திரைகாவின் கீழ்க் கும் போது.

இடலில் நெய்த துணியைப் பிரித்தும்
வந்ததால் துணியின் நெசவு முடிவடை
யாம லே இ நந்தது. இப்படி யேழுன்று
வந்த லுங்களை அவள் கழித்து விட்
டாள். ஆனால் அச்சும பாகம் இக்க
ரசியத்தைக்கண்ட கழித்து விட்டனர்.
அதனால் அவர்களது அட்ட காமம் அதி
கரிந்தது. இதைக்கண்ட தீரமதிபைலா
சுக்குப் போய் நவத் யோதனையும்,
ஸ்பார்ட் டாலிற்குப் போய் மிதா
பனையும் கண்ட அநாதானைப் பற்றி
விசாரித்துக்கொண்ட திருமம்பிவருவது
என்று தீர்மானித்து கொண்டான்.

அவன் "எல்லோருக்கும் பிறகே
பிரதாபன் ட்ராய்ப் போரிவிடுத்து
திருமம்பிவந்தவர். அவரைக்கண்டதன்
தந்தை உயிருடன் இருக்கிறாரா"
என்று கேட்கப்போகிறேன். அவர்என்

தந்தை இறந்து விட்டதாகக் கூறிவிட்
டால் என்பதயின் மறுமணத்திற்கு ஏற்
பாடு செய்கிறேன். எந்தந்தை உயிரு
டன் இருந்தால் பிறகு என்ன நடக்கும்
என்று கூறுகிறேன். நாளை எல் லோ
ருமணர்ப் பொது இடத்தில் கூடுங்கள்.
அங்கு என் தீர்மானத்தைக் கூறி உங்
களையெல்லாம் என்விட்டை விட்டுப்
போய்விடும்படிக்கூறப் போகிறேன்
நீங்களெல்லாம் மரியாதையாகப்
போய்விட்டால் சரி, இல்லாவிட்டால்
எனக்குத் துணையாக வரும் வாலிபர்
களைக்கொண்ட உங்களையெல்லாம்
துரத்தி விடுவேன்" என அங்கு கூடிய
அச்சுமாரர்களை எச்சரித்தான்.

தீரமதியின் இந்த திடீர் எச்சரிக்கை
அந்த அச்சுமாரர்களுக்கு வியப்பை
அளித்தது. மறுநாள் தீரமதி ஊர்ப்

பொது இடத்தில் கூட்டத்தைக் கூட்டினான். அவன் இருநாய்களோடு கம்பீரமாக நடந்து கூட்டத்திற்கு வந்தான். போர்விரனைப் போலவந்த அவனை ஊர்ப்பிரமுகர்கள் வரவேற்று அவனது தந்தை அமரூர் ஆசனத்தில் அவனை உட்காரவைத்தார்கள். மற்றவர்களும் தமது ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

திமதி மெதுவாக எழுந்து நின்று "ஐயன்மீர் இக் கூட்டத்தைக் கூட்டியவன் நான். உங்களிடம் நான் பழங்கல்டங்களைக் கூறவே உங்களை இங்கு கூட்டிச் சொன்னேன். நான் என் தந்தையை இழந்து தவிப்பது எனக்குள்ள ஒரு துயரம். அவர் உங்களது மன்னராக இருந்ததை நீங்கள் அனை

வரும் அறிவீர்கள். எனது மற்றொரு தொல்லை அசகுமாரர்கள் பள்ளன் அண்மனையில் கூடி என் தாய் அவர்களில் ஒருவரை பறுமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவது. அது மட்டுமா? அவர்களது அட்டகாசங்கள் சகிக்க முடியவில்லை. வீரடிஜுள்ளதை எல்லாம் குறையாடுகிறார்கள். நிலைமை இப்படியே தொடர்ந்தால் நான் எல்லாவற்றையும் இழந்து ஒட்டாண்டி ஆகிவிடுவேன். இப்படிச் செய்பவர்களில் பலர் இங்குள்ள சிலரின் மகன்கள். என் தாத்தாவிடம் போய் அவர் தம் மகளைத் தமக்கு விவாகம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்க அவர்களுக்குத் துணிச்சல் இல்லை. என் தந்தை இல்லாத காரணத்தால் இவர்கள் நிறந்த வீட்டில் நாய் நுழைவது போல நுழைந்து ஊளை இடுகிறார்கள். இப்படி இவர்கள் என் தொல்லைகள் கொடுக்க வேண்டும்? இவற்றையெல்லாம் ஏன் நாங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும்? இதுபற்றி நீங்கள் எல்லோரும் ஆர்ந்து செயலிக்க வேண்டும்" என்றான்.

அப்போது துப்புத்தி என்பவன் எழுந்து "தாமசு நீசுறும் குற்றச்சாடுக்கு அகத்தே இல்லை. தவறு உன் தாயாரின் மீதுதான் உள்ளது. அவள் எத்தோ துணி நெய்வதாகக் கூறி நின்று ஆண் மகளாக எங்களை எமாற்றி வந்திருக்கிறாள். அவள் அதைப் படித்து எங்களில் ஒருவரை மணந்து கொள்வ

காகர்சொன்னதன் பேரில்தான் தாங்
களால் சேலாநகம் அங்கு இருந்ததாம்.
ஆனால் நடந்தது என்ன? என்று
ஆண்டுகள் முடிந்ததும் அந்த ஆடை
தெய்து முடிக்கப்பா வில்லை இவ்ருத
என்ன காரணம்? பகலில் அவன் தெய்த
துணியை இடையில் பிசித்து விடுவது
தான். அதனால் அவனை மணக்க
விரும்புவார் சார்பாக இதை நான்
கூறுகிறேன். இப்போது பத்தாண்டுகள்
எங்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து
மணந்து கொள்ளும் மும். மற்றவர்கள்
போய் விடுவார்கள். அவன் மட்டும்தான்
வமாற்றிக் கொண்டு வந்தால் நாம்
கூடும் அங்கு நுத்து வெளியேற மாட்
டோம்" என்றான்.

தாமதியோ "இவர்கள் எந்தாயை
மறுமணம் செய்து கொள்வது என்ற
பிரச்சனை எழந்தால் நான் அவனை என்
. அரண்மனையில் நுத்து போகச்
சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் செய்ய
முடியாது. ஏனெனில் இவன் தந்தை
கொடுத்த நகைகளை இவரைக் குத்
திருப்பிக்கொடுக்கும் நிலையில் நான்
இல்லை" என்றான்.

அப்போது இன்னொரு கிழவன்
எழுந்து "ஒபதான் போககுப் புறப்
படும் போதே அவன் இந்நபத்தொரு
ஆண்டுகள் கஷ்டங்களை அனுபவிப்
பான் என்றும் ஆனால் திரும்பி வரு
வான் என்றும் சோதிடம் கூறினான்.
இதுவரை நான் கூறிய சோதிடம்
பொய்யானதில்லை. அவன் வினாவி
வேயே திரும்பிவரத்தான் போகிறான்.

அவன் வீட்டில் கொட்டம் அடிப்பவர்
கனக்கோ கேடு காலம் நெருங்கிக்
கொண்டிருக்கிறது" என்றான்.

அப்போது ஒரு இளைஞன் "அய்
கிழவா உன் சோதிடத்தைக் கொண்டு
போய்க் குப்பையில் போடு. நான்
பத்தாண்டுகள் மணந்தே தீர்வேன். ஒரு
தாயே திரும்பி வந்தாலும் என்னை
ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. தெரிந்
ததா" என்று கர்வமாகக் கூறினான்.

தாமதியோ "நான் சொல்ல வேண்
டியதைச் சொல்லிவிட்டு. என். எனக்கு
இருபது மாலுமிகளையும் ஒரு கப்
பலையும் கொடுங்கள். நான் ஸ்பார்ட்
டாவுக்கும் பைலாகக்கும் போய் என்
தந்தையைப் பற்றிய செய்தியை
அறிந்து வருகிறேன். என் தந்தை

இறந்து விட்டார் என்பது உறுதியாகி விட்டால் நான் அவருக்கு சமச்சடங்கு களைச் செய்துவிட்டு என் தாயின் மறு மணத்திற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய் கிறேன்" என்றான்.

கூட்டத்தில் பேசிவிட்டு விடுதிரும் பிய தீரமதி சற்று நேரம் கழித்து கடற் கரைக்குச் சென்றான். அங்கு அவன் சகசன் என்பவனைச் சந்தித்தான். சகசன் ரூபதரனின் வெகுநாளைய நண்பன். அவன் தீரமதியைக் கண்டதும் "தீரமதி! உன்னைக் கண்டு எவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறேன் தெரியுமா? நீ உனதந்தைக்கு ஏற்ற மகனாகவே இருக்கிறாய். இதா காவில் பல நல்ல கப்பல்கள் உள்ளன. அவற்றில் மிக நல்லதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கிறேன். நீ கப்பலில் செல்லத்தக்க மாலுமிகளையும்

தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்கிறேன். நீ பயணத்திற்கான மற்ற ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்" என்றான்.

தீரமதி அது கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்து போய் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றான். அவனைப் பார்த்த அரச குமாரர்களெல்லாம் ஓரிடத்தில் நின்று கொண்டு கேலியாகச் சிரித்தார்கள். ஒருவன் "அடேயப்பா! வீராதி வீரன், குராதி குரன் வருகிறான். எல்லோரும் ஒடிப் பதுங்குங்கள்" என்று உரத்த குரலில் கூவினான். மற்றொருவன் "இவன் ஸ்பார்ட்டாவுக்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் போய்ப்படை திரட்டிக் கொண்டு வந்து நம்மைத் தாக்கப் போகிறான்" என்றான். வேறொருவன் "இவன் நாம் சாப்பிடப் போகும் உணவில் விஷத்தைக் கலக்கப் போகிறான்"

என்றான். இன்னொருவன் "இவனும் இவன் தந்தையைப் போலக் கடலில் மூழ்கிச் சாகத்தான் போகிறான். பிறகு நம் பாடு கொண்டாட்டம்தான்" என்றான்.

தீரமதி அவர்கள் சொன்னதை எல்லாம் பொருட்படுத்தவில்லை. அவன் உள்ளே போய்த் தன் பயணத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களை எடுத்து வைக்கலானான். அவனுக்கு அப்போது உதவிய அவனது தாதியும் "நீ போகாமல் இருந்து விடு. நீயும் போய் விட்டால் உன் தாயாரின் கதி என்ன ஆகும்? இந்த விபரீத எண்ணம் உனக்கு எப்படி ஏற்பட்டது?" என்று கேட்டான்.

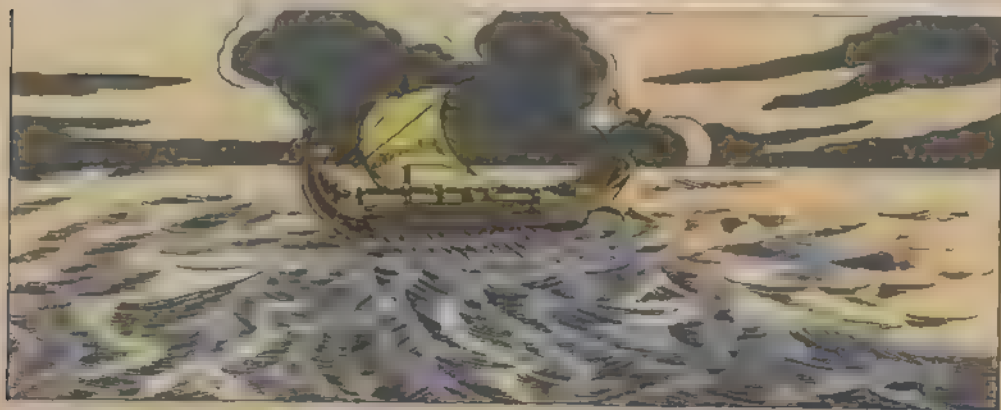
தீரமதியோ "பெரியம்மா! இது விதியின் போக்கு. நீ இதற்குத் தடையாக இராது. இன்றிரவு என் தாயார் தூங்கிய பின் நான் புறப்பட்டுச் செல்கிறேன். அவளாக நான் எங்கே என்று கேட்டால் அப்போது நீ என் பயணத்தைப் பற்றிக்குறு. பயணத்தின் போது எனக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்

களையும் எடுத்து வை" என்று கூறினான்.

இதற்குள் சகசன் பல விதிகளில் திரிந்து நல்ல மாலுமிகளாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கடற்கரைக்கு அனுப்பினான். நல்ல கப்பல் கூட ஒன்று கிடைத்து விட்டது. இரவில் எல்லோரும் வயிறு புடைக்கச் சாப்பிட்டு விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது சகசன் வந்து தீரமதியிடம் "தீரமதி! பயணத்திற்கு எல்லாமே தயாராகி விட்டது. நீ வர வேண்டியது தான் பாக்கி" என்றான்.

இருவரும் கடற்கரையை அடைந்தார்கள். பயணத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் ரூபதரனின் அரண்மனையிலிருந்து கப்பலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. அவற்றைக் கப்பலில் ஏற்றிவிட்டு தீரமதியும் கப்பலில் ஏறினான். நங்கூரம் எடுக்கப்பட்டது. காற்றும் அலுகூலமாக வீசிக் கொண்டிருந்தது. கப்பல் பைலாக் குக் கிளம்பியது.

(தொடரும்)

அம்புலிமாமா செய்திகள்

பிசுக் சிநிபது!

[illegible]

பிசு உடம்பு ரமணத்து!

மேலேசியாவிலிருந்து கோவாவைப் பூர்த்தி உறுதிப்படுத்தி மிக உயரமான கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்பது உபதிராநாள் வரஸ் என்ற இதிகாச உருவகம் கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது 446 மீட்டர் உயரம் இந்நகரம் இதன்மீது அமைக்கப்பட்டது என்ற ஆணை மூலமாக உயரமுதிர்ச்சிக்காக உயரம் அடையக்கூடிய சிகரம் நகரிலுள்ள சிவபிரான் உருவத்தின் உயரம் 435 மீட்டர்.

புகைப் பெரியது!

ஆசிரியர்களுடைய நிகர்ப்பெரியரையில் நிலையம் சீரானபயனிலுக்கலம் எனது ஒரே தவையியில் இருந்து, 60 முதல் 90 வரை ரயில் வண்டிகள் வந்து பேரயக கொண்டிருக்கின்றன ஒரு நாளில் 60-80 மக்கள் இந்நிலையத்தைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் பெருக இதன் தொடக்க விழான்றுக்த தலைமை தாங்கியோ சீனத்தலைவரானாடி துறமிகப் பெரிய இரும்புச் சிவைய கொண்ட மானடிதுங் ரயிலைக் கொடி காட்டி ஓட வைத்தா இந்நிலையத்தைமுன்று ஆண்டு களில் இருபதாயிரம் வேலையாட்கள் வேலை செயது கடடி முடித்தார்கள்

ஆசியானில் மற்றொரு நாடான தாய்

1. $\phi_1, \phi_2, \dots, \phi_n$ are linearly independent functions on D .

[illegible]

யாறத்தின் தலைவந்தர பாய்காக்கில் உட்கிளி
மிகவுடையவரென்று சொன்ன உளவது இது
334 ஏக்கராய்வுபடப்பெட்டபட்டாளுளது
ராயலுடையவர்கள் என்று இதை ஏரையாண்டிய
200 பணியா கட்டிய 540 ஆண்டி பெண்
வெயடாகளும் 3௫௫ பெரிய சமையல்காரர்
கட்டும் இது நகரங்களாக வையடாகள்
சேரவாய்க்கு ஸ்ரீது சென்றுதம்பணியைச்
செய்து வருகிறார்கள் ஒரு தலை இலிய
5000 பாய் ஒன்றாக இருந்துசாப்பிட்டு முடியும்
இந்த ஹோட்டலில் எப்போதும் கூடம்
இருக்கும் இங்கு மணிகளுக்கு 3000 வகை
திண்பண்டங்கள் தயாராகிவருள் உணவுக்
கூடம் என்று பெரிதாக எதுவும் இல்லாமல்
தனித்தனி விடுதிகளாகவே உள்ளன

அறிவுரை சரியே!

தன் முயற்சியில் சற்றும் மனம்தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மரத்தின் மீது ஏறி அதில் தொங்கும் உடலைக் கீழே வீழ்த்தினான். பின்னர் கீழே இறங்கி அதைச் சுமந்து கொண்டு அவன் மயானத்தை நோக்கிச் செல்கையில், அதனுள்ளிருந்த வேதாளம் எள்ளி நகைத்து "மன்னனே! நீ செய்து வரும் விடா முயற்சியைப் பார்த்தால் உன் வாழ்நாள் முழுவதையும் இந்த மயானத்திலே கழிப்பாய் போலத் தெரிகிறது. ஒரு விஷயத்தை நினைவில் வைத்துக் கொள். மனிதனின் இயல்பு பிறருக்கு நன்மை செய்யா விட்டாலும் கெடுதலைச் செய்ய முனைவதே. நீ இம்மாதிரி மனிதனின் பிடியில் சிக்கி அவதிப்படுகிறாயா? இது உண்மையானால் இந்த முயற்சியை விட்டு விட்டு உன் அரண்மனைக்குத் திரும்பிப் போய் விடு. இது பற்றி விளக்க உனக்கு விக்கிரம சம்மன் என்பவனைப் பற்றிக் கூறு

வேதாளம் சொல்லும் கதை

கிறேன். கேள்" என்று கூறிக் கதை சொல்ல ஆரம்பித்தது.

ஒரு ஊரில் விக்கிரமசிம்மன் என்ற இளைஞன் இருந்தான். அவன் சிறுவயதிலேயே தாய்தந்தையனா இழந்தவன். உற்றார் உறவினர் என்று சொல்லிக் கொள்ளவும் அவனுக்கு யாரும் இல்லை. அவன் எங்கு என்ன வேலை கிடைத்தாலும் அதைச் செய்து எப்படியோ தன் வாழ் நாட்களைக் கழித்து வந்தான்.

அந்த ஊரில் மாலினி என்ற இளம் பெண் இருந்தாள். ஒருநாள் அவள் ஒரு அநிசயக்கனவுக்கண்டாள். அதில் ஒரு சாதுவீதானறி "நீதக்க இளைஞனைத் தேர்ந்தெடுத்து மணம் புரிந்து கொண்டால் வாழ்க்கையில் சுகம் அடை

வாய்" என்று கூறினார். "தக்க இளைஞன் என்று எப்படி நான்காண்பது?" என்று அவள் அந்த சாதுவிடம் கேட்கவே அவரும் "நீ ஒரு நாலிரண்டு ஆகாயத்தில் எவ்வளவு நட்சத்திரங்கள் உள்ளன என்று கேட்க. அவன் நமது திராணம் ஆவதின் இருவரும் உட்கார்த்து எண்ணிப்பார்ப்போம் என்று பதில் கூறினால் அவனை உனக்குக் கணவனாக ஏற்றவன் என்று நீ தெரிந்துக் கொள்" என்றான்.

அவளது கனவு கலைய விழிப்பு வந்தது. தனக்கு இப்படிப்பட்ட கனவு என் வந்தது என்று எண்ணி அவள் ஆச்சரியப்பட்டாள். அக்கனவுக் கண்டது பற்றி யாரிடமும் அவள் கூறவில்லை. ஒருநாள் மாலை, அவள்தன் சிநேகிதிகளுடன் ஒரு மாந்தோப்பிற்குச் சென்றாள். அங்கு எல்லோரும் ஓடி மறைந்து கண்ட பிடிக்கும் கண்ணாம்பழச்சி விளையாடும். விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். மாலினி ஒரு மாதத்தின் பின்னால் ஒளிந்து நின்றபோது சரியாகப் பாராமல் ஒரு பாய் பின் வாலை மிதித்து விட்டாள்.

பாய்போய்ஸ் ஸென பறிப்பாய் எடுத்தது. இதற்குள் யாரோ அவள் கையைப் பிடித்து இடித்து சற்று தூரமாகத் தள்ளி நிறுத்துனார். பாய்பும் உடனேதன் பாதைக்குறுக்கிச் சரசு என்று போய்விட்டது. அப்போது மாலினி தன் கையைப் பிடித்து பாய்பி லிருந்து சற்றுத்தள்ளி இடித்து நிறுத்தியவர் யாரென்று பார்த்தாள். அவன்

விக்கிரமசிம்மன்.

விக்கிரமசிம்மனும் தான் கைப் பற்றி இழுத்து நிறுத்திய அழகிய மங் கையைப் பார்த்துக் கொண்டே நின் றான். மாலினிக்கு விக்கிரமசிம் மனைப்பற்றி நன்கு தெரியும். ஆனால் அவளை அவ்வளவு அடிகல் அவள் பார்ப்பது அதுவே முதல் தடவை. பார்க்க அவன் ஒரு ராஜ குமான் போல இருக்கிறான் என்று அவள் எண்ணினாள். அவள் அவனிடம் "என்னைப் பாம்பிட மிகந்து காப் பாற்றியதற்கு மிக்க நன்றி" என்றாள்.

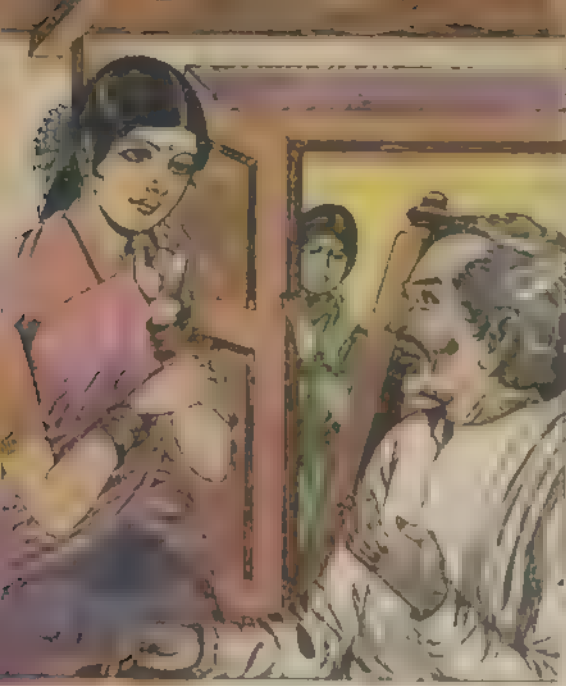
விக்கிரமசிம்மனும் "உன்னைக் கரப்பாற்றவே உன்கையைப் பிடித்துச் சற்றுத்தள்ளி நிறுத்தினேன். என் பெய் சிலிப்த்தது. என் வாழ்க்கையில் இது போன்ற ஆனந்தத்தை அனுபவித்ததே இல்லை. அதனால் நான்காண்டுகளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்" என்றான். இப்படிச் சதுரபாகப் 'பேசும்' விக்கிரமசிம்மன் ஒரு வேளை தனக்குற்ற கணவனாக இருப்பானோ என அவன் நினைத்தான்.

அவள் "நீ மிகவும் பெரிய புத்திரன் என்பது தெரிகிறது. ஆகையத்தில் எவ்வளவு நம் சத்திரங்கள் உள்ளன என்று உன்னால்கூற முடியுமா?" என்று கேட் டாள். விக்கிரமசிம்மனும் "சொல்ல முடியும். நான்கணக்கிற் றிருக்கிறேன். ஆனாலும் இன்னமும் அந்த வேலையை முடியவில்லை என்னை மணந்து கொள்ளும் பெண்ணின் உதவி கொண்டு அந்த வேலையைச் செய்து

முடிப்பேன்" என்றான். அது கேட்டு மாலினி அவனோடான மணக்க ஏற்ற வன்னை எண்ணி மகிழ்ந்து போனாள். அவள் வெங்கடாசல தலை குனிந்து கொண்டு விட்டு என் அங்கிபந்து சென்று விட்டாள்.

அவள் தன் வீட்டை அடைந்த போது சத்திரகாந்தன் என்ற இளைஞன் வந்திருந்தான். அவன் மாலினியை மணக்க விருப்பி. அவளது தாய்தந்தையருக்குப் பணத்தாசையைக் காட்டினான். அவர்களுக்கும் அவன் விரித்த வலையில் வீழ்ந்து விட்டார்கள். சத்திரகாந்தன் போனபின் மாலினி தன் பெற்றோர்களிடம் காண் கண்ட கனவைக் கூறி தான் விக்கிரமசிம்மனை மணக்க விருப்புவதாக கூறினாள்.

அதைக்கேட்டு மாலினியின் தந்தை
 "கனவாவது! மண்ணாங் கட்டியா
 வது!! அந்த விக்கிரமசிம்மன் நல்ல
 சிவப்பு நிறமாய் வாட்ட சாட்டமாக
 இருக்கிறான் என்று இவள் மயங்கி
 விட்டாள். ஒரு செல்லாக்காக கூட இவ்
 லாத அவளுக்கா என் மகளைக் கல்
 யாணம் செய்து கொடுப்பேன்? முடி
 யாது. நான் மாலினியைச் சந்திரகாந்த
 னுக்குத்தான்கல்யாணம் செய்து வைக்
 கப் போகிறேன்" என்றான் ஒரே பிடி
 வாதமாக.

மாலினிக்குத்தன் தந்தையின் பிடி
 வாதம் எப்படிப்பட்ட தென்று தெரி
 யும். அதனால் அவள் "அப்பா! என்
 கனவு உண்மையை அடிப்படைய
 கொண்டது என நிரூபிக்க எனக்குக்

கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுங்கள்,
 அதற்குள் விக்கிரமசிம்மன் சந்திரகாந்
 தனை விடப் பெரிய பணக்காரனாகி
 விடுவார். அப்போது என்னை அவ
 ருக்கு மணம் செய்து வைக்க வேண்
 டும்" என்றான்.

மாலினியின் தந்தை அதைக்கேட்டு
 பலமாகச் சிரித்து "உன் விக்கிரமசிம்
 மனால் ஒரு வாநட திற்குள் லட்சம்
 வராகன்கள் சம்பாதித்து விட. முடி
 யுமா? சந்திரகாந்தனிடம் இப்போதே
 லட்சம் வராகன்கள் உள்ளது உனக்குத்
 தெரியுமா?" என்றான். மாலினியும்
 "என்கனவின் படி எனக்கு ஏற்ற கண
 வன் என்றால் கண்டிப்பாகச் சம்பா
 தித்து விடுவார். அப்போது என்
 கனவை நீங்கள் நம்புவீர்கள்" என்
 றாள். அவளது தந்தையும் அதற்குச்
 சம்மதித்தார்.

மாலினி விக்கிரமசிம்மனைக் கூட்டி
 வரச் செய்து அவனிடம் தன் தந்தை
 விதித்த நிபந்தனையைக் கூறினாள்.
 விக்கிரமசிம்மனுக்கும் எப்பாடுபட்டா
 வது பணம் சம்பாதித்து மாலினியை
 மணக்க வேண்டும் என்ற ஆசை அந்
 திரித்தது. அவன் பணம் சம்பாதிக்க
 நகரத்திற்குச் சென்றான். பல வேலை
 களைச் செய்தான். சில மாதங்கள்
 கழிந்தன. ஆனால் அதுவரை ஆயிரம்
 வராகன்கள் கூடச் சேர்க்க முடிய
 வில்லை.

ஒருநாள் அவன் தெரு வழியே
 போன போது ஒரு முரட்டுக் காளை
 ஒரு சாதுவை மூட்டப் போவதைக்

கண்டு அவரை அதவின்று காப்பாற்றினான். சாது மிகவும் மகிழ்ந்து போய் அவனைப் பற்றி விசாரித்து விவரமாகத் தெரிந்து கொண்டார். அவர் அவனிடம் "நீ இந்தப் பெருந்தொகையை உடையதாகச் சம்பாதிக்க ஒரு வழி உள்ளது. ஆனால் அது மிகவும் ஆபத்தானது" என்றார். விக்கிரமசிம்மனோ "அந்த வழி எவ்வளவு ஆபத்தானதாக இருந்தாலும் கூறுங்கள். நான் என் உயிரை உரிய செய்யாமல் அகத்தப் பணத்தை அடைவேன்" என்றான்.

சாதுவும் "இந்தகரின் தெற்கே சற்றுத் தொலைவில் ஒரு காடு உள்ளது. அநிலுள்ள மலையில் ஒரு குகை உள்ளது. அதற்குள் ஏராளமாகப் பணம் உள்ளது. அது கீறடிக்கணக்கான வரிகளாகும். ஆனால் அங்கு செல்வத்தை இரவும் பகலும் ஒரு ராட்சஸன் காவல் காத்து வருகிறான். அவனுக்குத் தெரியாமல் அந்தப் பணத்தை எடுத்து வருவது மிகவும் கடினமானது" என்றார்.

விக்கிரமசிம்மன் அக்குகையைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டு அப்போதே அக்காட்டிற்குச் சென்றான் சற்றுநேரத்தில் அவன் அக்குகையைக் கண்டு பிடித்தும் விட்டான். குகை வாசலில் ராட்சஸன் உட்கார்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருப்பதை அவன் கண்டான். ராட்சஸன் பார்க்கப் பயங்கரமாக இருப்பது கண்டு பயந்தாலும் துணியை வாவழைத்துக் கொண்டு அவன் நகே சென்றான்.

ராட்சஸன் கண்விழித்து "ஓநீ என் கண்ணில் படாமல்குதைக்குள் போய் விட நினைக்கிறாயா? உன்னை இவ்வே அந்த சாது அனுப்பினானா? சரி. முதலில் என்னைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்" என்று கூறித் தன்னைப் பற்றிக் சொல்லலானான்.

"மன்பிறப்பில் அந்த மாலினி என் மகளாக இருந்தாள். அவளை அவள் விரும்பாத ஒருவனுக்கு மணம் செய்து வைத்தேன். அதனால் அவள் தற்கொலை செய்து கொண்டாள். இப்படி மகளை அவள் விரும்பாத ஒருவனுக்கு மணம் செய்து வைத்த பாவத்துக்காக நான் ராட்சஸனாக பிறந்தேன். தான் ஒரு பெண்ணை அவளது விரும்பத்திற்கு மாறாக மணந்து கொண்ட

பாவத்திற்காக அவளை மணந்த கணவன் மறுபிறவியில் சாதுவாகத்திரிகிறான். எங்கள் இரவுருக்கும் முன்பிறப்பைப் பற்றிய நினைவு உள்ளது. முன்பிறப்பில் நாங்கள் செய்த தவறைத் திருத்த முயல்கிறோம். சாது மாலினியின் கனவில் தோன்றி அவளுக்கு விக்கிரமசிம்மன் மீது ஆசை ஏற்படும்படிச் செய்தான். ஏனெனில் முன்பிறப்பில் மாலினி விரும்பியது விக்கிரமசிம்மனாகிய உன்னையே."

இதைக் கேட்ட விக்கிரமசிம்மன் மகிழ்ந்து "அப்படியானால் நீ எனக்கு உதவத்தானே போகிறாய்?" என்று கேட்டான். ராட்சஸனும் "ஆகா தாராளமாக. ஆனால் நீ எனக்கு ஒரு உப

காரம் செய்ய வேண்டும். நன்றாகக் கேட்டுக்கொள். நான் உனக்கு இரண்டு லட்சம் வராகங்கள் கொடுக்கிறேன். நீ மாலினியை மணந்து கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு வருடத்திற்குள் எங்காவது ஒரு பெண்ணுக்கு விருப்பமில்லாததிருமணம் நடக்குமாறு நீ செய்ய வேண்டும்" என்றான்.

அது கேட்டு விக்கிரமசிம்மன் "இதனால் உனக்கு என்ன லாபம்?" என்று கேட்டான். ராட்சஸனும் "இந்தகுகையில் ஏராளமான செல்வம் உள்ளது. இதிலிருந்து எவ்வளவு எடுக்கிறோமோ பரிசும் அது அளவு செல்வம் அதில் சேர்ந்து விடும். எனவே இந்த மாலபெரும் நிதியை யாராவது ஒருவர் காவல் காத்து வரவேண்டும். மாலினி விரும்பாத விவாகம் மட்டும் அவளுக்கு சந்திரகாந்தனுக்கும் நடந்திருந்தால், அதைச் செய்த அவளது தந்தை மறுபிறவியில் ராட்சஸனாகி இங்கு காவல் காக்க வந்து விடுவான். எனக்கு விடுதலை கிடைத்திருக்கும். அது போல சந்திரகாந்தன் சாதுவாகப் பிறந்திருப்பான் அந்த சாதுவுக்கும் விடுதலை கிடைத்திருக்கும். எனவே இனி ஒரு பெண்ணுக்கு அவருக்கு இஷ்டமில்லாத விவாகம் நடந்தாலே எங்கள் இருவருக்கும் விடுதலை. அதனால்தான் உன்னிடம் இப்படிப்பட்ட உதவியைக் கேட்டேன்" என்றான்.

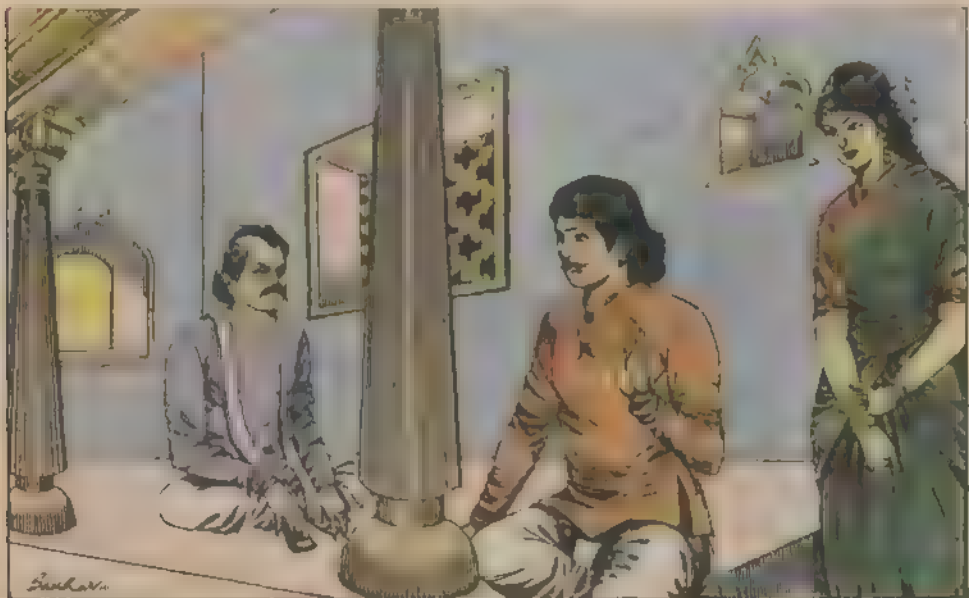
விக்கிரமசிம்மனும் "அப்படி ஒரு கல் யாணம் உலகில் எங்குமே நடக்காவி"

டால் என்ன ஆகும்?" என்று கேட்க ராஜ் சஸன் பலமாகச் சிரித்து "இந்த உலகில் எதாவது ஒரு பெண்ணுக்குக் கூட அவளுக்கு விருப்பமில்லாத கல்யாணம் நடக்காது என்றா நினைக்கிறாய்? எங்காவது நடக்கும். உனக்கும் மாலினிக்கும் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து கல்யாணம் செய்து வைப்பதால் அந்தப் புண்ணியத்தால் எங்களுக்கு விடுதலை கிடைக்கும். இந்த குலையின்காவலுக்கு ஒருவன்கிடைக்காமல் போகப்பட்டான்" என்றான்.

விக்கிரமசிம்மனும் "சரி, நீ விருப்பியதைச் செய்து நேன்" என வேராஜ் சஸனும் "நீ இங்கிருந்து போய் உன் வீட்டை அடையும் போது அங்கு இரண்டு லட்சம் வராகங்கள் இருக்கும். உன் விருப்பப்படி மாலினியை

மணந்து கொண்டு கசுமாக இரு ஆனால் எனக்குக் கொடுத்த வாக்கை மறந்து விடாதே" என்றான்.

விக்கிரமசிம்மன் அங்கிருந்து சென்று தன் வீட்டை அடைந்ததும் அங்கு இரண்டு லட்சம் வராகங்கள் இருந்தன. அவன் மாலினியை மணந்து கொண்டான். ஒருநாள் தனபாலன் என்பவன் விக்கிரமசிம்மனின் வீட்டிற்கு வந்து "என் மகள் பணம் காது இல்லாத ஒருவனை மணக்க விரும்புகிறாள். அதை நான் விரும்பவில்லை. ஒரு காலத்தில் நீயும் எழையாகத் தானே இருந்தாய்? நிமிஷமே எனக்குப் பணம் கிடைத்தது எப்படி? அதை நீ அந்த ஏழை வாலிபனுக்குச் சொன்னால் அவர்கள் விவாக நடக்கும்" என்றான்.

விக்கிரசிம்மனும் சற்று யோசித்து
 "இதோ பார். பணம் கிடைப்பது
 அவரவர் அதிர்ஷ்டத்தைப் பொறுத்
 தது. நானும் மாலினியும் கூடமாக இருக்
 கிறோம் என்றால் அதற்குக் காரணம்
 பணமே. நீ உன் மகளை அவள் விருப்
 பப்படி அந்த ஏழை வாலிபனுக்கு
 மணம் செய்து வைக்காதே. உன் விருப்
 பப்படி நல்ல பணக்கார வாலிபனாகப்
 பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து வை"
 என்றான். அதைக் கேட்டு தனபாலன்
 அவ்வாறே செய்வதாகக் கூறி மகிழ்ச்சி
 யுடன் சென்றான்.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி
 "மன்னே! விக்கிரமசிம்மன் தன
 பாலனுக்கு கூறிய அறிவுரை சரி
 யானதா? ஒரு பெண்ணிற்கு அவளது
 விருப்பத்திற்கு மாறாக மணம் செய்து
 வைப்பது அவளது வாழ்வைப்
 பாழாக்குவது போலத்தானே! மாலினி
 யும் அவளும் விதம்பி மணம் புரிந்து
 கொண்டது போல தனபாலனின்
 மகளின் விவாகமும் நடக்க விக்கிரம
 சிம்மன் ஏன் அறிவுறுத்தவில்லை?

இதற்குச் சரியான பதில் தெரிந்திருந்
 தும் நீ கூறாவிட்டால் உன் தலை
 வெடித்து சுக்கு நூறாகி விடும்"
 என்றது.

விக்கிரமனும் "தனக்குத் தவியராட்
 சஸனை காவல் வேலையிலிருந்து
 விடுவிப்பதாக அவன் வாக்களித்த
 வன். அதைக் காக்கவும் வேண்டும்.
 தனபாலன் மீது இரக்கப்பட்டாலும்
 உலகில் தனபாலனைப் போல பல
 தந்தைகள் தம் மகள்களின் விருப்பத்
 திற்கு மாறாகக் கல்யாணம் செய்து
 வைப்பவர்கள் இருக்கத்தான் இருப்
 பார்கள். அந்தப்பலரில் இத்தனபால
 னும் ஒருவனாக இருந்து விட்டுப்
 போகட்டுமே என்று நினைத்தான்.
 எனவே தான்தனபாலனுக்கு விக்கிரம
 சிம்மன் அவ்வாறு அறிவுரை கூறி
 னான். அது சரியே" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதி
 லால் அவனது மௌனம் கலையவே
 அவன் கமந்து வந்த உலோடு வேதா
 ளம் உயாக்கிளம்பிப் போய் மீண்டும்
 முருங்க மரத்தில் ஏறிக் கொண்டது.

கோவா

கருத்து மீராநாயர் ♦ ஒன்பது கெனதம் சென்

பாண்டி

சுமத்தியாகா (புன்கோவையினமாக உள்ளது) தற்போது அனாமிதி யான ஓரிடத்தில் அமைந்து தன்மையை என்னும் அமைதியை அது தன்மையாகிவிட்டது என்றாகும். அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது. அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது. அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது.

கோவா (புன்கோவையினமாக உள்ளது) தற்போது அனாமிதி யான ஓரிடத்தில் அமைந்து தன்மையை என்னும் அமைதியை அது தன்மையாகிவிட்டது என்றாகும். அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது. அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது. அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது.

கோவா (புன்கோவையினமாக உள்ளது) தற்போது அனாமிதி யான ஓரிடத்தில் அமைந்து தன்மையை என்னும் அமைதியை அது தன்மையாகிவிட்டது என்றாகும். அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது. அமைதியை அது அமைதி படுத்தியது.

குளங்களில் பாதுகாப்பிற்காகப் போர்த்துக்கீசியர்கள் ஆய கால்கே கோட்டைகளைக்

கட்டினார்கள்.

இவற்றில் மிக அழகானது அக்வாடா

கோட்டை. அதுவா என்றும் தன்னால் என்று போன்ற

இருக்காட்டில் நல்லாறா ஊற்றுக்கள் பல உள்ளன. இவற்றைக் கட்டியது அது அது மாண்புமிகு கட்டிடத்துறை அமைச்சர் கட்டியது. இதை அக்வாடா கோட்டை

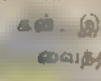
அக்வாடா கோட்டை

உள்ளுறை

செயு, எந்திரம்

[illegible]

கோவானிற்குக் கொண்டு வந்தார்
கன். இவரு பத்திரப்படுத்தி
வைத்த இவரது உடலை பத்து
ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை
பேரன் ஜீ. சி. சிறுத்த
புதிதாய்க்கு பத்தி
சி. சிறுத்தாய்க்கு ஊர்
வலமாக எடுத்துச்
செலுகிறார்கள்
இந்த ஊர்வலத்

செய்தவர்கள் பித்தன்களில் ஜேஸியர்

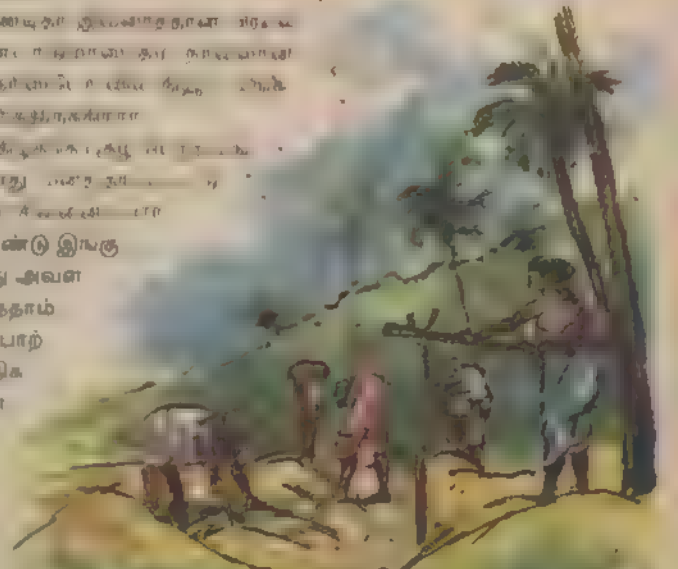
கவரது அகாளன் உலகின பவ பாகங்களில் நதது
மக்கள வாங்குறாகதள மேலான ஜீவன எதிர
உள்ள குளறின மீது அசப்பின. மேலானிகா
தள்ளவண்ண உளந்து இது ஆகியாககண த
திறுளள மிகபடவழிய நநநரி (சனனி கா
சிவிகள் உறையிடம்) எனக் கருதப்படு
கிறது

கோவாலின் தலைநகர் பானாஜி
மாண்டலிநதிக ககரயப உளவது மிகப
பழையநகர் இங்கு ஆதிலஷா கட்டிய
மானிகையிலினையதலைமையெ
லகம் அகலநததுளளது இதுதான் இது
பக்கம் ஒரு ஸ்திரீயை ஹிப் நாடிவ
வாயிலாகருளப்படுதியபங்கிமிலோ
எட்பரியாவின் -மெங்கல உருவச்
கிவலஉள்தது எட்பரியாவாகப்புகழ
பெற்ற பாதர் ஜோஸ்கஸ் டோடியாடி
பரியா ஒரு அர்ச்சகர். பண்டிதர்
விஞ்ஞானி அவர் இளைஞனாக
இருக்கும் போதே போர்ச்சுகலுக்கு
சென்றார். பாதர் ஆப் மெஸ்மரிசம்
என்று பெயர் பெற்ற அவர் ஹிப்நாடி
சதவித ஒரு விவகலனாக கணபாக

பான ஜீவஸ் பானலிகா

நிபபிகக முகலா முதலாவது பண்புதர் இவ்வாறான ரிகவ
நாவலாச்சியா அவிவகலாண பதநான தர நாவலாண
கவலாண ஆ. பண்புதர் இவ் விலை துத நவக
எனா ரதவாமாகக சதகம் கதரகதாரா
பண்புதர கதவித ககக பகபு பகபு
கேடக வலவலவ உளவது பண்புதர்
பண்புதர் இவ் பகபுதர் இவ்
பகி தேவி தேடிக்கொண்டு இவரு
யந்தாளாம் அப்போது அவள்
எதிரில் ஒரு புலி வந்ததாம்
அதுகண்டு அவள் 'காப்பாற்
றுங்கள்' என்று கிரார்த்திக
கவே சிவனும் அவள் முன்
தோன்றினாராம். அந்த
இடத்திலுமயகேஷ ஆவயம்
தோன்றியதாம் இது மிகவும்
புகழ் பெற்ற ஆவயம்

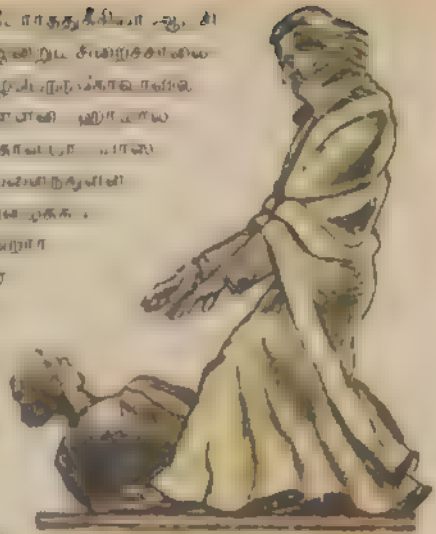

கோவா விவசாய நாடு விவசாயம் முக்கிய தொழில்

அகவா. ராஜினிதர கோல மதவிட கோ னடகா கோததுகிவா ஆ. சி
காவததிவகட்டபப பனவபாருட இவவபுனமிரயதுனறுட சிவறுதகாவை
களாகபயனவ (புலருதினறு) கோடவிடகளுகருட (குழப்பமுக்காவாரு)
கோல. னி பிதஸ னாரு க. ரகவர. பகதீ ருள னாபனி ஹாபாய
சமோரா கோகே ல. கமகரவா னாதாகவாங்குடி காவபா பாஸ
முதவிடக. நகவர. பகதிருள சிந்தகவய வலவோல வலவருதுவின
காவங்குடி க. நகவர கவின. ஆபதி பிதகல னாரு. அகமக. .
பகதிமுது கருறுபாபபாணிகளதுவக ஏராளமாகவ நகரா
கள இதுமருது அதற்கு கோள கோள னாரு க. நகவர
உளாரு ஒள காவதது வலவ பாபின மகவின பபா
இதுமருது வலவகட்டப தாய இவள தான (புலபாய)
வினவ வலவபனி மணகக (புலபாய) கோதருள
இதுமருது வலவ பகதிருது தாவகாவை பகதிருது ககாண
பப. அதமாவ அவன நிவலிவாருதி பபா வலவ
பபட்டது

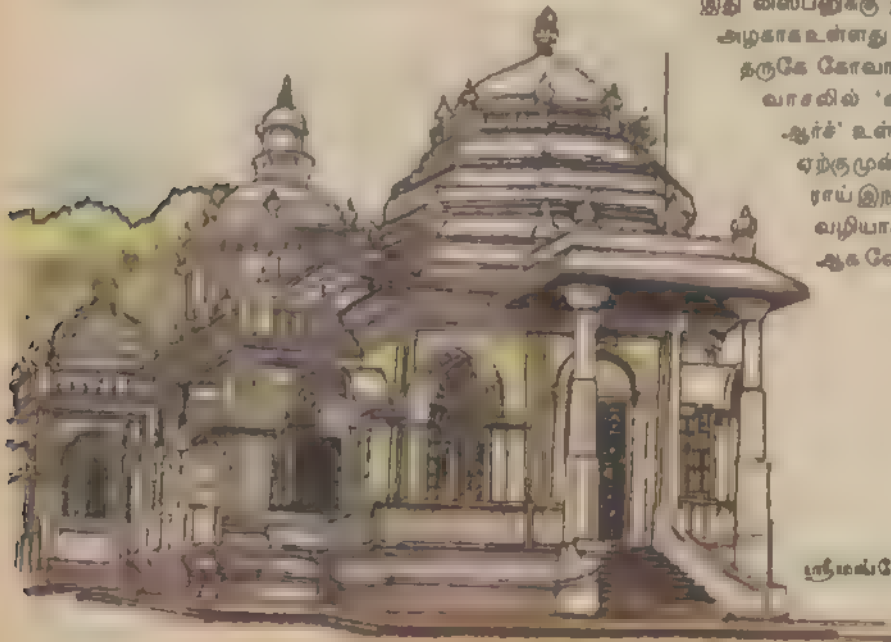
காவாங்குடி பகதிருது. காவகாரு பிதக. ககருட
ஒளவிடக காவகவர வலவகரு னாருது இதுத சிவ.
காசகபகதி. கோரும பழைய சிவலவ விவ. ககாருதருள
பவ அழயிய காட்கிளைகள் காணவாம

பாவாருகருதி சிவ கோதருது பபா பபவதா கோலா
பபாருதருளவய கோவாருக காவகரு கோலாருது இனறு

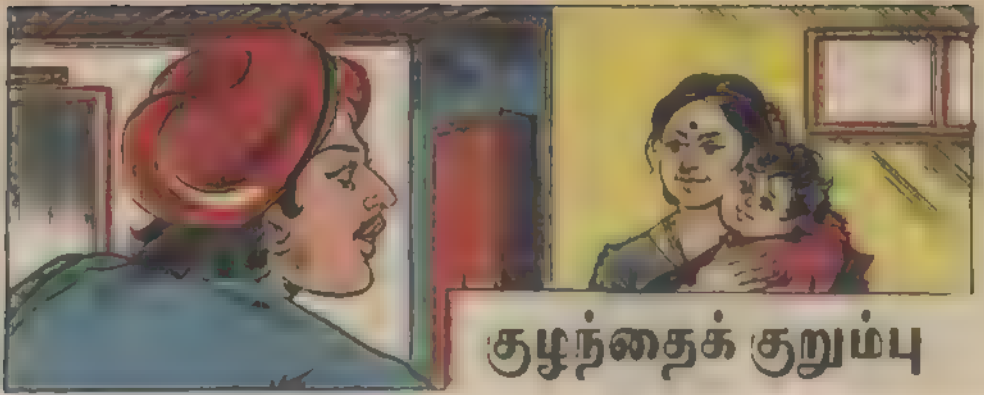

எப்பரியாசிலை

இது விஸ்பனுரு இணையாக
அழகாகஉள்ளது துறமுருத
தருகே கோவாவின் தலை
வாசலில் 'வலவராய்
ஆர்ச்' உள்ளது. பதவி
ஏற்தமுன்னுருவலஸ்
ராய்இருத ஆர்ச்சின
வழியாகச் சென்றே
ஆகவேண்டும்

ஸ்ரீமங்கேஷ் ஆலயம்

குழந்தைக் குறும்பு

ஒரு வனத்தில் விந்தியாநாதர் என்பவர் ஒரு தந்தை. அவர் ஒரு குழந்தைக்கு தந்தை. அங்கு ஆதித்தன் என்றும் ஆனந்தன் என்றும் இரு சீடர்கள் கல்வி பயின்று வந்தார்கள். அந்த இரு நண்பர்களும் அங்குதம் படிப்பு முடிந்ததும் தம்மனர் களக்குச் சென்றனர். ஆதித்தன் தன் ஊரில் ஒரு பள்ளிக் கூடத்தை நிறுவி சிறுவர்களுக்கு கல்வி அளித்து வந்தான். ஆனந்தன் தன் ஊரில் வியாபாரம் செய்து வரலானான்.

ஆதித்தன் லட்சுமி என்ற பெண்ணை மணந்து கொண்டு தன் வருமானத்தில் திருப்தியுடன் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தான். அவர் களக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறக்கவே அதற்கு சுந்தாம் என்று பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தார்கள்.

சுந்தாதிக்கு இரண்டு வயதாக இருக்கையில் ஆதித்தன் தன் மனைவி அன்னபூரணியுடனும் தன் இரண்டு

வயது மகனான நந்தியுடனும் ஆதித்தனின் வீட்டிற்கு வந்தான். வெகுநாட்களுக்குப் பின் நண்பர்கள் இருவரும் சந்தித்ததால் மட்டும்தான், ஊர் நலம், நாட்டு நலம் என்று பல விஷயங்களைப் பேசினார்கள். ஆதித்தன் தன் பள்ளிக் கூடம் நன்கு நடைபெற்று வருவதாகக் கூறினான். ஆனந்தனும் தன் வியாபாரம் அமரமாக நடப்பதாகத் தெரிவித்தான்.

இது போல லட்சுமியும் அன்னபூரணியும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அதனால் அவர்கள் தம் மகன்களை கவனிக்கவில்லை. திடீரென சந்திரன் கூக்குரலிட்டான். அதற்குக் காரணம் சுந்தாம் அவனை அடித்துதுதான்.

ஆதித்தன் சட்டென ஓடித் தன் மகனைத் தூக்கி கொண்டு "அசுத்தா உன் மகனுக்கு பரட்டு சுபாவம் உள்ளது. இது நன் மகம்ல்ல" என்றான். ஆதித்தன் போகிறதற்குள் அவன்

கொஞ்சம் முரட்டுத்தான். என்னசொன்னாலும் கேட்பதில்லை. அவனைக் கண்காணித்தே வருகிறோம். ஆனால் இன்று கொஞ்சம் அசட்டையாக இருந்து விட்டோம்" என்றான்.

ஆனந்தனும் "என் மகன் சந்திரனைப் பார். அவன் இதுபோல முரட்டுத்தனமாக நடந்த போது ஒங்கி ஒரு அறை விட்டேன். அதற்குப் பிறகு அவன் அடங்கி விட்டான். எந்தவிஷமமும் செய்யவில்லை. யாரையும் அடிப்பதில்லை. உன் மகனை இப்படியே விடாதே. அடி உதவுவது போல வேறு எதுவும் உதவாது. நல்ல விதமாகச் சொன்னால் எல்லாம் இவர்கள் கேட்க மாட்டார்கள். தெரிந்ததா?" என்றான்.

ஆதித்தனும் நண்பன் கூறுவதும்

சரியே என்று நினைத்தான் ஆனந்தன் ஊருக்குக்கிளம்பிப் போனதும் அவன் தன் மகனிடம் பரிவோபாசமோகாட்டாமல் எதாவது விஷமம் செய்தால் அடிக்கலானான். அப்படியும் சுந்தரத்தின் விஷமங்களோ அல்லது முரட்டுத்தனமோ சற்றும் குறையவில்லை. ஆனால் சுந்தரம் அது முதல் தந்தைநதையருடே போகாமல் விலகி நிற்கலானான். அவன் தன் தந்தையைக் கண்டாலே பயந்து பதுங்கலானான்.

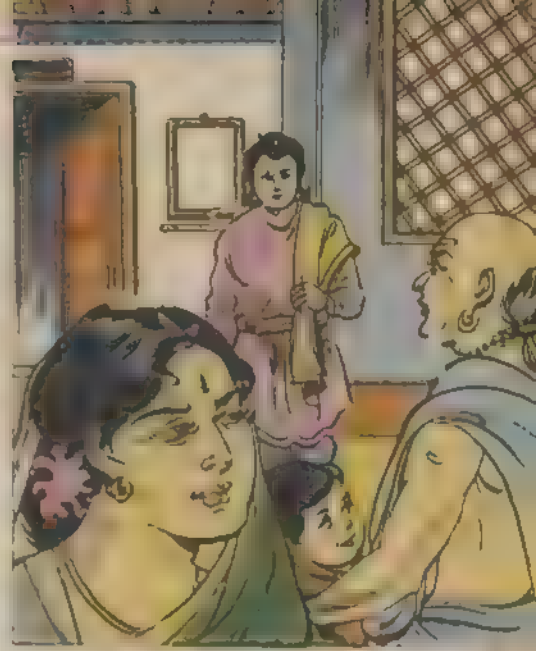
இது நடந்த சில நாட்களுக்குப் பின் வித்தியாநாதர் ஆதித்தனின் வீட்டிற்கு வந்தார். அவர் ஆதித்தனிடம் "ஒரு குருவுக்கு நீன் மகனுக்குச் சபம், சீடனின் மகன் குருவுக்குப் பேரனாகிறான். எனவே உன் மகனான என் பேரனை அழைத்து வா" என்றார் அப்போது ஆதித்தன் தன் மனைவியைக் கூறியிடம் "நீ சுந்தரத்தை அழைத்துக் கொண்டு இங்கே வா" என்று கூறி விட்டு வெளியே சென்றான்.

லக்ஷியும் சுந்தரத்தை அழைத்து வரவே வித்தியாநாதர் அவனைத் தன் மடியில் உட்கார வைத்துக் கொண்டு அன்புடன் பேசி "சரி, உன்கணவனை வரச்சொல். அவன் ஏன் வெளியே போய் நிற்கிறான்?" என்று கேட்டார். லக்ஷியும் "அவர் இப்போது வர மாட்டார். அவரைக் கண்டாலே என் மகனுக்கு பயம்" என்று கூறி ஆனந்தன் அங்கு வந்து விட்டுப் போனதிலிருந்து ஆதித்தனின் போக்கு மாறியதை விவரமாகக் கூறினான்.

அப்போது வித்தியாநாதர் ஆதித்
தனைக் கூப்பிட்டு "ஆதித்தா யாரோ
சொன்னான் என்பதற்காக நீ பெற்ற
மகனிடமே இப்படியா கொடுமாக
நடந்து கொள்வது?" என்று கடிந்து
கொண்டார். ஆதித்தனும் "ஐயா!
யாரோ ஒருவர் சொல்லி அல்ல, என்
ஆறயிர் நண்பன் ஆனந்தன் தன் தன்
அனுபவத்தைச் சொன்னதால்தான்
இப்படி நடக்கிறேன்" என்றான்.
வித்தியாநாதர் புன்னகை புரிந்த
"ஆனந்தன் என்னை அளவையாற்றி
உன்னை விட நான் நன்கு அறிவேன்.
அவன் சொன்னான் என்று உன் மகனை
அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டாய். இது
அறிவீனம். குழந்தைகளை நல்ல
வார்த்தைகள் சொல்லியே வளர்க்க
வேண்டும். குழந்தை மரட்டுத்தன
மாக நடக்கும்போது அது கவறு என்று
அதனிடம் எடுத்துக் கூற வேண்டும்"
என்றார்.

ஆதித்தன் எதுவும் கூறாமல்
யோசிக்கவே வித்தியாநாதரும் "சரி,
நீ என்னுடன் வா. நாம் இருவரும்
ஆனந்தனின் வீட்டிற்குப் போவோம்.
அப்போது உனக்கு எல்லாம் புரியும்"
எனக் கூறி அவனை அழைத்துக்
கொண்டு ஆனந்தனின் ஊருக்குச்
சென்றார். அங்கு அவர்கள் ஆனந்
தனின் வீட்டை அடைந்த போது
மாலை வேளை வந்து விட்டது ஆனந்
தன் தன் குருவையும் நண்பனையும்
வரவேற்று உபசரித்தான்.

பேச்சு வாக்கில் வித்தியாநாதர்

ஆதித்தனின் மகன் சுந்தாம் செய்யும்
குழந்தைத்தனக் குறும்புகளைப்
பற்றிக் கூறினார். ஆனந்தனோ "இந்த
மாதிரி குழந்தைகள் குறும்புகள் செய்
வது எனக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காது.
சுந்தரத்தின் மரட்டுத்தனம் பற்றி நான்
நன்கு அறிவேன்" என்றான். வித்தியா
நாதரும் "ஆனந்தா! அன்னப் பறவை
நீரையும் பாலையும் வேறுபடுத்துவது
போல குழந்தைகளின் குறும்பையும்
மரட்டுத்தனத்தையும் வேறுபடுத்திப்
பார்க்க வேண்டும்" என்றார். ஆனந்
தன் பதில் எதுவும் கூறவில்லை.

இரவில் சாப்பிட அன்னபூரணி
மூன்று இலைகளைப் போட்டாள்.
மூவரும் சாப்பிட அமர்ந்தனர். சந்தின்
அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க

தம் ளர்களை எடுத்து வந்தான். வித்தியாநாதரும் அன்வபூரணியிடம் "நீதண்ணீரை அவனிடமிருந்து வாங்கிக் கொள். அவன் எல்லாவற்றையும் கீழே போட்டுக்கொட்டிவிடப்போகிறான்" என்று எச்சரித்தார்.

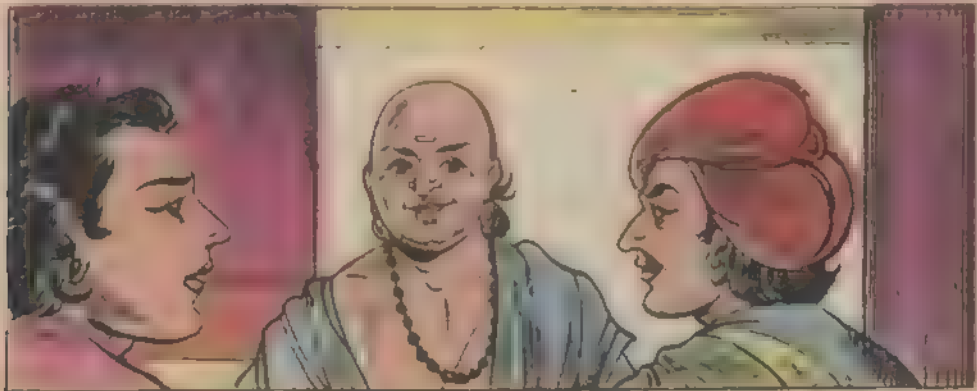
ஆனந்தனை "வேண்டாம். அவன் கையிலிருந்து பிரிங்கினால் அழுவான். அவன் அழுகையை என்னால் சகிக்கமுடியாது. அவன் ம்ளர்களை ஐக்கிணையாகவே கொண்டு வருவான்" என்றான். இப்படி அவன்குறிக்கொண்டிருக்கும் போது தைத்தின்தன் தந்தையின் இலையில் தண்ணீரைக் கொட்டிவிட்டான். ஆனந்தன் சட்டென எழுந்திருக்க முயல்வே வித்தியாநாதர் அவனைத்தடுத்து "அவன் அறியாச் சிறுவன்தான். அவனை அடிக்காதே" என்றார். அப்போது ஆனந்தன் "நான் இங்கச்சிறு விஷயத்திற்காக அவனை அடிப்பேன் என்றா நினைத்து விட்டீர்கள்? நான் என் இலையிலுள்ள தண்ணீரை வடித்து விட அதை எடுக்கவே எழுந்தேன்"

என்றான்.

வித்தியாநாதரும் ஆதித்தனைக் கோபத்தோடு கடிந்து கொள்வது போல "பார்த்தாயா குழந்தைகள் குறும்பு செய்தால் ஆனந்தன் அடித்து விடுவான் என்று சொன்னாயே. இப்போது பார்த்தாயா? நீ சொன்னது தவறுதானே?" என்று கேட்டார். குறும்பும் ஆதித்தனும் சேர்ந்துதன்விட்டிற்கு வன் வந்தார்களென்று அவனுக்குப் புரிந்து விட்டது.

அவன் உடனே "கந்தாம் செய்த சிறு குறும்பிற்காக ஆதித்தன் விட்டில் அறபக்கனமாக நடந்தேன். என் தவறு எனக்குப் புரிந்து விட்டது" என்றான். வித்தியாநாதரும் "மிறர் குழந்தைகளை நீ உன் குழந்தை போல நினைத்து நடந்தால் போதும் உன் குழந்தையும் நல்லவனாக இருப்பான்" என்றார்.

இதற்குப்பின் ஆனந்தனும் ஆதித்தனும் தம் குழந்தைகளைத் திருத்த அடிக்காமல் நல்லவார்த்தைகளையே கூறிவரலானார்கள்.

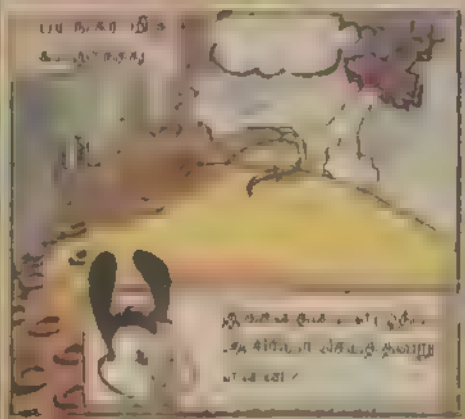

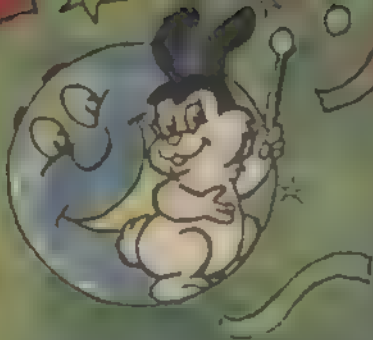
அம்புலிமாமா

பொன்மயமான பொழுதுகள்

வானவெளி பயங்கர மிருகம்

பாரத நாட்டின் பழைய
வானவெளிப் பயங்கர
மிருகம் பறியுண்டிருந்திருந்த
தூங்கிவிட்டது.

பொன்மயமான

பொழுதுகள்

பற்றிய

வினாக்கள்

1. பாரதநாட்டினுழலாவது
வின வெளிப் பயணிக்கு
மேலிருந்து நம் நாடு எவ்
வாறு காணப்பட்டது? என்று
அவரிடம் கேட்டதப்பட்டு
போது அவர் 'சாரே ஜஹாம்
ஸே அக்ஷா' என பதில கூறி
னார். இந்த வின வெளிப்
பயணியார்? எந்த ஆண்டில்
போய் வந்தார்?

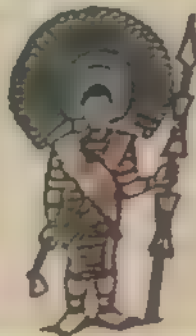

2. கடவுளின் பூதப் பரிமாணம் என்ன என
கொள்கை இதன் கருத்து என்ன? கூறும்
பாபாவுக்கு என்ன, உள்ளது? இதன் கருத்து
என்ன?

3. அனைத்து உலக அமைதி
உறுதிப்படுத்தும் உறுதிப்பாடு என்ன
என அனைத்து உலக அமைதி
என்று கூற முடியுமா?

$$\exists 4 + 41 = 1$$

1. ஒருவர் பழனை எடுத்து அதை உங்கள் தலையை விடப் பெரிதாக காற்றுப் போகாமல் ஊதி அதன் வாயை நாலால் இறுக்கக் கட்டுங்கள்.

2. ஒரு
காசித்ததை எடுத்து
3 செ மீ x
2 செ மீ அளவு
துண்டுகளாக
வெட்டி
வைத்துக்
கொள்ளுங்கள்

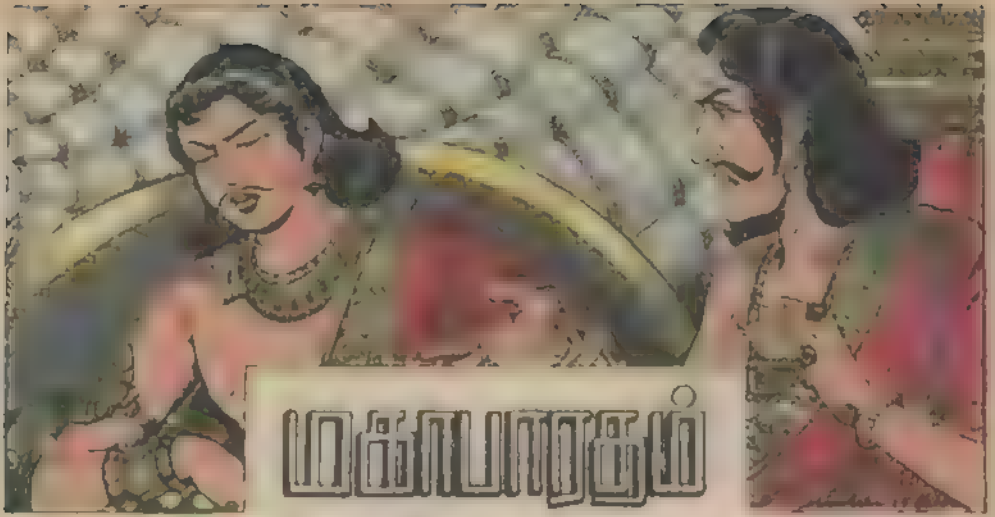
[illegible][illegible]

5 பிறகு கண்களுக்கும
நட்கிற்கும் வேண்டிய
ஒட்டைகள் செய்யுங்கள்
இப்போது வண்ணாக,
மேக்கப் சாதனங்களைக்
கொண்டு தீயங்கள் விரும்பும்
உருவத்தை அமைக்கலாம்
தீவ மரத்திற்கு இரவு
கொடுக்கப்பட வேண்டும்

மூன்று சுலப இயற்புகளில் யானையின் படம் வரையுங்கள்.

மகாபாரதம்

துரியோதனன் பாண்ட வர்கள் மீது பொறாமை கொண்டு மனம் நொந்து நாளுக்கு நாள் இளைத்துக் கொண்டே போகலானான். அது கண்டு சகுனி "துரியோதனா! உன் மனக் குறை என்ன? ஏன் இப்படி இளைத்துக்கொண்டே போகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

துரியோதனனும் "மாமா! இந்த தருமன் பிமனதும் அர்ஜுனனதும் உதவி கொண்டு நாடுகளை வென்று ராஜசூய யாகம் செய்து சக்கரவர்த்தி என்ற பெயர் பெற்று விட்டான். பல மன்னர்கள் அவனுக்கு அடி பணிந்து போயினர். கிருஷ்ணர் நடு சபையில் சிகபாலனைக் கொன்ற போது ஒரு வன் கூட எதிர்த்துப் பேசவில்லை. மன்னர்கள் நவரத்தினங்களையும்,

தங்கம், வெள்ளி என்றெல்லாம் மலை மலையாக தருமனுக்குக் காணிக்கை செலுத்தினார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கப் பார்க்க எனக்கு என் மீத வெறுப்பு ஏற்பட்டது. நாம் முயனின் மாணிகையைக் கறிப் பார்த்தபோது எப்படி அவமானப்பட்டோம். இந்த என் மன வேதனையை என் தந்தை யிடம் சொல்லுங்கள்" என்றான்.

அதைக் கேட்ட சகுனி "நீ ஏன் பாண்டவர்களின் செல்வத்தைக் கண்டு பொறாமைப்படுகிறாய்? அவர்கள் அதை தேர்வுமூலியில்தானே அடைந்தார்கள்? அவர்களுக்கு தெய்வ பலம் அதிகமாகக்கிடந்துள்ளது. அதனால் தான் நீ அவர்களைப் பலமுறைகளில் அழிக்க முயன்றும் முடியாது போயிற்று. துரோபதி அவர்களது

மனைவி ஆகி விட்டதால்துருபநனின் படை பலம் வேறு அவர்களுக்குச் சேர்ந்து விட்டது. கிருஷ்ணர் வேறு அவர்கள் பக்கம் இருக்கிறார். அவர் அவர்களது இளம் பிராயத்திலிருந்தே கண்ணை இமை காப்பது போலக் காத்து வருகிறார். காண்டவ வனத்தை எரித்து அக்கினி தேவனுக்கு உதவி அவனிடமிருந்து காண்டபத்தையும் அட்சய அம்புராத் துனியையும் அர்ஜுனன் அடைந்து விட்டான். அதனால்தான் தருமனால் பலமன்னர்களை வெல்ல முடிந்தது. காண்டவ வனம் காரணமாகத்தான் அவர்களுக்கு மயன் கட்டிக் கொடுத்த மானிகை கிடைத்தது. இதெல்லாம் முறைப்படி நடந்தேத. ஆனால் நீ ஏன் உனக்கு

யாருமே இல்லை என்று எண்ணிக் கவலைப்படுகிறாய்? உனக்கு பக்க பலமாக உன் தொண்ணூற்றொன்பது தம்பிகளும் துரோணரும், அசுவத்தாம னும், கர்ணனும், கிருபாச்சாரியாரும் நானும் இருக்க நீ ஏன் வீணாகக் கவலைப்படுகிறாய்?" என்று கேட் டான்.

துரியோதனனும் "அப்படி யானால் நாம் இப்போதே படைகளு டன்போய்ப்பாண்டவர்களைத் தோற் கடித்து விட்டு மயனின் மானிகையைப் பெயர்த்து எடுத்து ஹஸ்தினாபுரத்திற் குக் கொண்டு வந்து விடலாமா?" என்று ஆவலுடன் கேட்டான். சகுனியும் "துரியோதனா! பாண்டவர்களை வெல்வது எளிதல்ல. போரில்லாமல் அவர்களை வெல்ல ஒரு வழி இருக் கிறது. தருமனுக்கு சதுரங்கம் என்றால் மிகவும் பிடிக்கும். அவனைச் சதுரங் கம் விளையாட நீ கூப்பிடு அதில் அவனை நான் தோற்கடித்து அவனது நாடு, செல்வம் ஆகியவற்றை வென்று உனக்குக் கொடுக்கிறேன். ஆனால் இந்த சதுரங்க ஆட்டத்திற்கு நீதான் உன் தந்தையிடம் அனுமதி வாங்க வேண்டும்" என்றான்.

அப்போதே சகுனி துரியோதனனை அழைத்துக் கொண்டு திருதராஷ்டிரனி டம் சென்றான். அப்போது திருதராஷ்டிரன் தருமர் செய்து முடித்த ராஜ் குய யாகம் பற்றி எண்ணி மகிழ்ந்து கொண் டிருந்தான். சகுனி திருதராஷ்டிரனிடம் "நம் துரியோதனன் இளைத்து துரும்

பாகப் போய் விட்டான்" எனவே திருதராஷ்டிரன் துடுக்கிட்டு துரியோதனனைத் தன்னருகே அழைத்து "நீ மிகவும் இளைத்துப் போய் விட்டாயா? என்ன காரணம்?" என்று கேட்டான்.

துரியோதனன் "என் மனதைக் கவலைதான் அரிக் கிறது. உணவு செல்லவில்லை. உறக்கம் வரவில்லை. எனக்கு மகிழ்ச்சி எதுமேல் ஏற்படவில்லை. பாண்டவர்களின் வைபவத்தை என்னால் பார்த்துச் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. தருமனுக்குக்கிடைத்த செல்வம் வேறு எந்த மன்னனுக்கும் கிடைக்கவில்லை இதை நினைத்துக் கவலைப்பட்டால் நான் இளைத்துப் போகாமலா இருப்பேன்?" என்றான்.

அப்போது சகுனி "துரியோதனா! கவலைப்படாதே. நான் தருமருடன் சதுரங்கம் ஆடிப் பந்தயம் வைத்து அவனடைந்த செல்வத்தை எல்லாம் உனக்கு வரங்கிக்கொடுக்கிறேன். ஒரு மன்னன் மற்றொரு மன்னனைச் சதுரங்கம் விளையாடக் கூப்பிட்டால் அவன் வரமுடியாது என்று சொல்லக் கூடாது. இது மன்னர்களின் மரபு. எனவே தருமனைச் சதுரங்கம் ஆட நாம் அழைப்போம்" என்றார்.

அப்போது துரியோதனன் திருதராஷ்டிரனின் காலில் விழுந்து "மாமா சொல்வது போல தருமனைச் சதுரங்கம் விளையாட இங்கு வர வழைத்து அந்த ஆட்டம் நடக்க அனுமதி அளி

யுங்கள்" என்று வேண்டினான். திருதராஷ்டிரனும் "இது பற்றி விதுரனிடம் கலந்து ஆலோசித்து விட்டு பதில் சொல்கிறேன்" என்றார்.

துரியோதனனோ "இதை விதுரனிடம் கூறினால் இதற்கு அவர் சம்மதிக்க மாட்டார். நீங்கள் இதற்குச் சம்மதிக்காவிட்டால் நான் உயிருடன் இருக்க மாட்டேன். அதன்பிறகு நீங்களும் விதுரருமே இந்த நாட்டை ஆண்டு வாருங்கள்" எனவே திருதராஷ்டிரன் தன் மகன் மீது கொண்ட அபரிமித பாசத்தால்துரியோதனன் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டான். அவன் உடனே தலை சிறந்த சிற்பியை அழைத்து மயன் கட்டிய அழகிய மண்டபம் போல ஒன்றை நிர்மாணிக்கும்படிச்

கட்டளை இட்டான்.

அதன் பிறகு அவன் விதுரரை அழைத்து அவரிடம் "யுகிஷ்டிரனை சதுரங்கம் விளையாட அழைக்கப் போகிறேன்" என்றான். விதுரரோ "சதுரங்கவிளையாட்டை அதில் பந்த யம் வைத்து ஆடுவார்களே. இதனால் கடும் விரோத மனப்பான்மை ஏற்பட்டு விடுமே வேண்டாம் இந்த விளையாட்டு" என்றார்.

திருதராஷ்டிரனும் "இதுகுதாட்ட மாக மாறி பயங்கர விளைவை ஏற்படுத்தாது. நட்புறவுடன் விளையாடும் இந்த ஆட்டம் பீஷ்மர், துரோதணர், நான், நீ ஆகியோர் முன்னிலையில் தானே நடக்கும் அப்போது எந்த விபரீதம் நேர்ந்தாலும் நாம் தடுத்து

விடலாம்" என்றான். விதுரரோ அது பற்றி பீஷ்மரின் போசனையைக் கோபத்து என் எண்ணி அவரைக் கட்டளைச் சென்றார்.

திருதராஷ்டிரன் கட்டளை இட்ட படி அழகிய மண்டபம் உருவாக்கப்பட்டது. திருதராஷ்டிரன் விதுரரை அழைத்து "இதோ பார். சதுரங்கம் விளையாட மண்டபம் கூட தயாராகி விட்டது. நீ போய்த நுழை அழைத்து வா" என்று கூறினான். வேறு வழியில்லாமல் விதுரர் தருமனை அழைத்து வாக் கிளம்பிச் சென்றார். இந்திரப் பிரஸ்தத்தை அவர் அடையவே யுதிஷ்டிரரும் அவரைத் தக்க மரியாதைகளுடன் வரவேற்றார்.

பிறகு அவர் விதுரரிடம் "உங்கள் டீசம் வாட்டி முற்று இருக்கிறதே இருந்த என்ன காரணம்? ஹஸ்தினாபுரத்தில் யாவரும் நலம்தானே?" என்று கேட்டார். விதுரரும் "தருமர் அங்கு யாவரும் நலமே. இங்கு மயன் திர்மாணிக்க மண்டபம் போல ஒரு மண்டபத்தை ஹஸ்தினாபுரத்திலும் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். நீயும் உன் சகோதரர்களும் அங்கு வந்து கொஞ்ச காலம் இருந்து துரி போதனையுடன் நட்பு முறையில் சதுரங்கம் ஆட வேண்டும். இது திருதராஷ்டிரனின் விருப்பம். இதை உன்னிடம் தெரிவித்து உன்னை அழைத்து வரும்படி திருதராஷ்டிரன் என்னை அனுப்பி இருக்கிறார்" என்றார்.

அதைக் கேட்ட தருமர் "பெரிய

வார, அதுங்க ஆட்டத்திற் அழைக்கிறார்? அதில் பந்தயம் வைக்க வேண்டி வரும். அப்போது அது சூதாட்டம் ஆகிவிடுமே. அதனால் வீண் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்படும். உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் அதைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்" என்றார்.

விதூரரும் "நான் இது சூதாட்டமே என்று எடுத்துக்கூறியும் திருதாஷ்டிரன் அதை ஏற்கவில்லை. உன்னை அழைத்து வரும்படி எனக்குக் கட்டளை இட்டதன் பேரில்தான் நான் வந்திருக்கிறேன்" நீயே இது பற்றி யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வா" என்றார்.

தருமரும் "பந்தயம் வைத்து சதுரங்கம் ஆடுவது சூதாட்டமே. ஆனால்

ஓம் பெரியவரே அழைக்கிறப்பதால் அதைத் தட்டி கழிக்க முடியாது. எனவே இக் கன் விளைவு எப்படிப்பட்ட தானாலும் நான் கங்களுடன் நானை ஓஸ்கினாபுரத்திற்குப் புறப்படுத்தி நான்" என்றார். மறுநாள்தருமர் தன்நான்கு தம்பிகளையும் துரோபதியையும் அழைத்துக் கொண்டு விதூரருடன் கிளம்பினார்.

ஓஸ் தினாபுரத்தை அவர்கள் அடைந்ததும் பிஷ்மரையும் துரோணரையும் திருதாஷ்டிரரையும் வணங்கினார்கள். துரோபதி மகாராணி போலவிளங்கிக் பிரமாக நடந்துவந்தது துரியோதனனுக்கு மிகுந்த எரிச்சலை மூட்டியது.

மறுநாள் தருமர்தம் நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்து விட்டுப்

புதிதாகக் கட்டப்பட்ட மண்டபத்திற்குச் சென்றார். அங்கு சகுனி, துரியோதனன், துச்சாதனன் முதலானோர் அவரது வருகைக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். சகுனி தருமரைக் கண்ட தும் "இந்திரப்பிரஸ்தமன்னா மன்னைக்காணாசிலரும், பொய்யதைப் போக்க உன்னுடன் சதுரங்கம் ஆட வேறு சிலரும் வந்திருக்கிறார்கள். சதுரங்க ஆட்ட விதிகளை மீன் கூட்டியேவதத்துக்கொண்ட ஆட்டத்தை ஆரம்பிக்கலாமா" என்றான்.

தருமரும் "சகுனி சதுரங்க ஆட்டமே முதலுடம்தான். அதில் மொற்று வேலைகளைச் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்வது ஒரு கடித்திரியனுக்கு அழகல்ல. எனவே ஆட்டம் நியாய

மாயும் தேர்பையாயும் நடக்க வேண்டும்" என்றார். சகுனியும் "சதுரங்க ஆட்டம் என்பது போர்களத்தில் போர் புரிவது போலத்தான் எனக்கு இஷ்டம் இருந்தால் சதுரங்கம் ஆட வா. இல்லாவிட்டால் ஆடாமல் பேசாமல் ஒதுங்கிப் போய் விடு" என்றான்.

தருமரோ இல்லை, இல்லை. ஒரு மன்னன் மற்றொரு மன்னனைச் சதுரங்கம் ஆட அழைத்தால் ஆடச் செல்லவே வேண்டும். ஆடாமல் செல்வது தவறு. எனவே நான் ஆடத் தயார். எனக்கு எதிரில் அமர்ந்து விளையாடுபவர் யார்?" என்று கேட்டார். துரியோதனனும் "நான்தான். ஆனால் எனக்கு பதிலாக சகுனி ஆடுவார். அவர் எதைப் பந்தயமாகக் கூறினாலும் நான் அதைக் கொடுக்கத் தயார்" என்றான்.

தருமரும் "ஒரு மன்னனுக்கு பதிலாக இன்னொருவர் ஆடுவது என்பதை இதுவரை நான் கேள்விப்பட்டதே இல்லை இது அதிகசயமாக உள்ளது. ஆனாலும் இதற்கும் நான் சம்மதிக்கிறேன்" என்றார். அவர்களது ஆட்டத்தைப் பார்க்க பிஷ்மர், துரோணர், கிருதராஷ்டிரன், கிருபர், விதுரர், ஆகியோர் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

ஆட்டம் ஆரம்பமாகியது முதலில் தருமர்தான் அணிந்திருந்தாத்தின மாலையைப் பந்தயமாக வைத்தார். துரியோதனனும் தான் அணிந்திருந்தாத்தின மாலையைக் கழற்றி வைத்தான். ஆட்டத்தில் தருமர் தோற்கவே

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. இந்த எரிமலையின் பெயர் என்ன?
2. இந்த மலையின் உயரம் எவ்வளவு?
3. இந்த மலையின் பரப்பளவு எவ்வளவு?
4. இந்த மலையின் பரப்பளவு எவ்வளவு?
5. 'வங்காளத்தின் துயரநதி' என்பத எது?
6. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?
7. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?
8. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?
9. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?
10. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?
11. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?
12. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?
13. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?
14. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?
15. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?
16. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?

விடைகள்

சுமார் 1951 01

1. இந்த எரிமலையின் பெயர் என்ன?

2. இந்த மலையின் உயரம் எவ்வளவு?

3. இந்த மலையின் பரப்பளவு எவ்வளவு?

4. இந்த மலையின் பரப்பளவு எவ்வளவு?

5. 'வங்காளத்தின் துயரநதி' என்பத எது?

6. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?

7. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?

8. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?

9. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?

10. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?

11. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?

12. இந்த நதியின் மூலம் என்ன நன்மை உண்டாகிறது?

13. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?

14. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?

15. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?

16. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?

17. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?

18. மங்களோலியாவின் தலைநகர் எது?

[illegible]

பெரியசாஸ்திரம் 'தாயகம் தாய்
சாலை கலாவி நிலையத்தில்' ஆகிய இரண்டு
சாலைகள் இருக்கின்றன. அவை
கூடுதலாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதாய்
அல்லவா என்று கருதுவது 'அன்றாடம்'
தாயகம் என்ற அமைப்பின் மூலம்
தேவநகரத்தில் உள்ள தாயகம்
அமைக்கப்பட்டுள்ளதாய் தெரியும்.
இதன் மூலம் தாயகம் என்ற
பொருள் தாயகம் என்ற பொருள்
என்பதும் தெரியும்.

[illegible][illegible][illegible]

த.பக்தியம் ப.தகதசலம் கொரிய
பயபரிபா நிவாபா பற்றி விற்கல கொ
கொல்லியி தகக கொன் பூபாபன் வா
தர் கண்ணபாக ஸயபரிபாக்கித் தபன்
கொதக்க படிபாது 'என்றான் ப.தக
சலமோ "பூ ஐயாமிரமோ? இதென்ன
பிரிவாக்காக! படிவாகக் கொல் விவ த
க கொன் என் பகணாக த வாகர் சலாண
பாக இ தபதாயிப் கொதக்க கொண்
தம் இக்கல் அக ஸாபசா துறாக்கல்
கூட பாரகக்கபாட் கொன் என்றான்.
அப் பொது அந்தலிப் த வாரலின் அந
அபுகிய வன் வண்ணடி வந்து சிவ்றது.
அதன் தந்து அந அபுகிய இலாணகொன்
இறவகிவான் அவன் இ நாககலின்
இ ந லைகலா வாதத்துக் கொண் த
லீட்டிற்குள் வந்தான்.

அவனானக் கண்ண தும் ப.தகதசலம்
ப.பயபரிபாபாக எட்டிவது நிவாபு பண்ணி
பு வண்ணங்கி ப வண்ணபாநிங்கல்
வந்துகொதுவதுவந்திர்கள்" என்று கொ
ப.தன் அந் துணைகொ கொ அகந் தவன்
வகபரிபா தும் ப.பயபன் கொபபரிபாபின்
அதகல் கொபபி கொது அவாது பகல்
கனில் விழுந்து வணங்கி "மாமா!
என்வணக் கொபபாபைவையா" என்று
கொப.தன் கொபபரிபாபுபகணகாது
சுறது வயாபுத்து கொபபரிபாபைவையா
யார் வீட்டுப் பிள்ளை?" என்று
கொட்டார்.

அந்த இலாணகொதுபம் "கொபிய
வாபைவையாப.பயபன்" கணகலன் ப.த
கதசலம்வன் மங்கல் பக்கத்து வீட்டு
வகதக துபபரிபாபின் அகதக பகலா
கலாபுறவலாக இ தக்தும் கொபபு
என்னவாக துக்கக் கொதகி விவாண
யாதலிச கொப.தகதக விட மங்கலா
அதக ப.தகதசலம்வன்வாபைவையா
றார்.

கொபபரிபாபார் அந்தகரியக் கொதக
அவனாபு பார்த்து "ஆ! அந்த ப.த
ககதசலம்வா நீ கொபபரிபாபைவையா
ப.தம்வன்னவையெல்லாபார்த்துவன்
வளவளவ நடங்கள் ஆகவிட்ட வான்
அப்பாவும் அப்பாவும் கொளக்கியபாக
இ தக்கிராக்கலா" என்று கொப.தன்

ப.தகதசலம்வலும் "யாவா தும் கலமே
அதுசரி. ப.தகதசலம் நீங்கள் கொபபரிபா
இலாணக கொபபரிபாபைவையா" என்னவிஷ
யம்" என்று கொப.தன். ப.தகதசல
பும் பூணியவைசு கட்டிக் கட்டி

“இந்தப் பெண்ணை என் மகனுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம் என்று வந்தேன். ஆனால் இந்த பெரிய சாமி நான் கேட்ட வாதம் சண்ண கொடுக்க மடியாது என்று கூறிவிட்டார். அதனால் இனிமேல் எனக்கு இங்கே என்ன வேலை? இதைக் கிளம்பிக் கொண்டு இங்குக் கிறேன்” என்றான்.

மருகைய்யனும் “சற்று நீல்லுங்கள் மருதாசலம்” நான் இங்கே வந்து வந்தேன் என்று கேட்டிருக்காள் என்ற சொல்கிறேன். நேருங்கள். என் தகப்பனார் தப்பாது இவரது மகனாகத் தன்னைப் போல நமக்காக. அதாவது என் மனைவியாக அக்கை கொள்ளலாம் என்று. அதனால் என்னைப் பெண்ணைப் பார்த்து விட்டு வரும் படிச் சொல்ல அனுப்பினார் இப்போது நீங்கள் இங்குப் பெண் வேண்டாம் என்று கூறியது எனக்கு உதவி செய்தது போலயிற்று. அதற்கு நான் நன்றி சொல்கிறேன்” என்றான்.

அதற்குப் பதிலாக மருதாசலம் பதில் பேச மடியாமல் மருகையைக் கொடுக்கப் போகக் கொண்டு தன் மனைவியையும் மகனையும் அழைத்துக் கொண்டு அவசரமாக அவசரமாக அங்கு வரவில்லை. இவ்வளவு அவர்கள் போனபின் மருகைய்யன் பெரியபையன் “நான் வரவில்லை” என்றான். அவரின் கூறிவிட்டேனாம் உங்கள் அறிப்பிப்பையம் கொடுத்து கொள்ளாமல் இப்போது உங்கள் மகனை எங்கள் வீட்டு நமக்கள், என்மனைவி

என்றெல்லாம் எங்கே கொண்டுவிட்டேனாம் இங்குதான் நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி விடுகிறேன்” என்று கூறி மெல்லும் தெரிந்ததான்.

மருகையைப் பார்த்து உங்கள் மகனுக்கு மனைவியாய்ப் செயல்பட வகையில் என் தந்தை கடன் வாங்கிக் கொண்டு போனார்” அவரது விவரம் கண்டது நடந்து ஒரு நாளை கிடைத்தல்லாமல் கிடைக்க வேண்டியதைக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைத் தவிரியாக எடுத்து வைக்கப் போனால் நீங்கள் உங்களைப் பற்றித் தவிர்த்து எல்லாம் கேட்டவர்களுக்கு எல்லாம் தூக்கிக் கொடுத்து விட்டுக் கையின் காலில்லாமல் இங்கும் நிலையை அறிந்தார்.

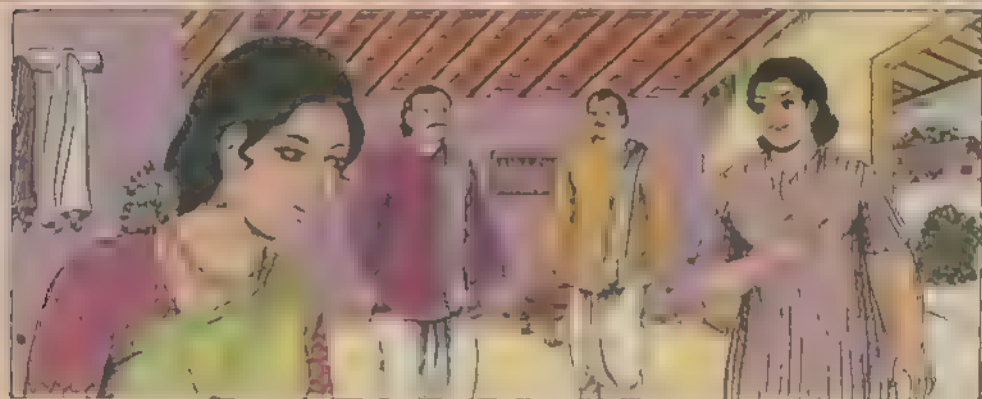
அகனாஸ் அப் பொது என் தந்தை
வாங்கியா காண வடி யோத உங்
களிட் கொடுத்தான் அகையர் என்
லோதசு துர் கொடுத்த வ தலர்கள்
என் எண்ணி அகதக உடைய உங்
கள் பொய் லே வொ வியாபார்க்கள்
பேய் த உங்கன் கண்கள் பணக்காத்
சேர்த்து வந்தார். இப் பேயது அகதப்
பணக்காத தக்தான் இ ந லைகளில்
எடுத்து வந்திருக்கிறேன்"

இதைக் கூறி ட நகைய்யான் சற்றுத்
தயங்கலே பெரியசாமி யும் " என்
தயங்குதாய்" இன்னமும் பொன்
லோண்டியனைச் சொல்லி விடு" என்
றார். ட நகைய்யானும் காலியவா நே
" பரபர மங்களை எந்தாயும் தந்தை
யும் என்னவடி மயர்வாத மகக்க நா
கள் என்று நான் சொல்லவும் வேண்ட
தாய் உங்கள் மகளைக் கம் ப த
மகளைக்கக் கொள்ள வேண்டி என்
பதே அவர்களது வி தாயர் காலும்
பெண் எண்க்தும் பிடித்த தக்தான்
மணந்து கொள்க நேன் என்று சொல்
ல் வே அவர்களும் என்னவ இங் த

அனுப்பி வைத்தார்கள். எனக்கு உங்
கள் மகளைப் பிடித்துப் பேயயிற்று.
இனி பிடிவு செய்ய வேண்டியது தங்
களே" என்றான்.

அதைக் கேள் ந பெரியசாமி யும் டது
மதியும் பூர்ணியாவைப் பரிக்கலே.
அவளும் "என் அ நயிந்த தந்தையின்
அ நமை நண்பர் கூறுவதைக்கட்டளை
யாக ஏற்கிறேன்" என்றான். பூர்ணியா
இவ்வாறு கூறியதும் பெரியசாமி
மகழ்த்து பேய் ட நகைய்யானைக்
கட்டித் தட்டிக் கொண்டு "பரு
கைய்யா ம ணையயான நண்டான் கட
வுளக்குச் சமம் மன் தந்தை இதை
நீ நடித்து விட்டாய்" என்றார்.

புதுதாயும் சரித்தவா நே "ஆம்
ம ணையயான நட்டி எது என்று மன்
தந்தை தாட்டி விட்டார். மலகில்
பணக்காத விட ம ணையயான நட் பே
மயர்க்கது. இதைக் கொடுத்த கா
வுளைக்கை கொடுத்ததெய்வம் என்று
தாளை கூற வேண்டாம்" என்று
சொல்லி அனந்தக் கண்ணிர் வடித்
தான்.

நுழைவாசலின் தரம்!

ஒரு நாளில் நாகப்பன் என்றும் வகப்பன் என்றும் இரு நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் பெரியவர்களானதும் வெவ்வேறு தொழில்களில் இறங்கினார்கள். நாகப்பன் தன் சொந்த ஊரில் சீலையதன் வயலில் விவசாயம் செய்து வந்தான். வகப்பன் விரியாபாரம் செய்யப் பட்டணத்திற்குப் போனான். நாகப்பன் நன்குமழைத்து சில வயல்களை வாங்கியதோடு தான் வசித்த சிறு வீட்டையும் பெரியதாகக் கட்டிக் கொண்டான். நல்லதொரு பெண்ணையும் அவன் மணந்து கொண்டு சுகமாக அவன் தன் வாழ்நாட்களைக் கழித்து வரலானான்.

விரியாபாரம் செய்யப் பட்டணம் போன வகப்பனும் தன் தொழிலில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டான். பத்து வருடங்களுக்குப் பின் அவன் தன் ஊருக்கு வந்து தன் நண்பன் நாகப்பனைச் சந்திக்க அவனது வீட்டிற்குச்

சென்றான். அவனது வீடு மாறி இருந்தது. அதனால் சற்று திகைத்தாலும் அதன் எதிரே இருந்த புதிய மாத்தால் அவன் அதுகான் நாகப்பனின் வீடாக இருக்கும் என்று தெரிந்து கொண்டான்.

நாகப்பன் வசதியாக வாழ்கிறான் எனக்கண்டு வகப்பன் மகிழ்ந்தவாறே அந்த வீட்டு வாசலின் அடி எடுத்து வைத்தான். அப்போது ஈரலையிலிருந்த ஒரு நாய் குரைத்துக் கொண்டு அவனை நோக்கி ஓடி வந்தது. நாய் குரைப்பது கேட்டு நாகப்பனின் மனைவி வள்ளியம்மை கதவைத் திறந்து அதை நோக்கிப் போய் கொண்டு நாயை தன்னருகே அழைத்துக் கொண்டு வகப்பனை நீங்கள் யார் என்று கேட்பது போலப்பார்த்தாள்.

வகப்பனும் "இது நாகப்பனின் வீடுதானே?" என்று கேட்க வள்ளியம்மையும் "ஆம்" என்பது போலத்

தலையைய ஆட்டினான் எகப்பனும்
 'அவர்விட்டில்து நக்கிறார்' என்று
 'கேட்க அவனும்' இல்லை' என்றான்
 எகப்பன் 'எங்கே போயி நக்கிறார்'
 என்று கேட்க அவனும் 'கேட்காதது'
 என்று சற்றுக்கூறியபின் கூறினான்

எகப்பனும் 'நானும் எகப்பனும்
 இளம் வயது முதல் கண்பர்கள் பத்து
 வது வங்களுக்கு முன் வயதாய்
 செய்ய நான் இந்த ஊரை விட்டுப்
 போய் ஊத்திந்தப் போய் விட்டேன்
 இப்போது அவனைப் பார்த்து
 விட்டுப் போகலாமென்று வந்தேன்'
 என்றான். எள்ளியாய் அவர் கேட்டு
 ஒன்றும் சொல்லவில்லை. விட்டிற்
 குள்ள நம்பி அழைக்கவும் இல்லை.

எகப்பன் கூறிய வையின் வந்த
 தால்களைத்துப்போயி நத்தான். முகத்

தில் வியர்வைத் துளிகள் மின்னி வ
 ஆயினும் அவன் 'கேட்கக் காக்கப்
 பதுக்கு என்ன உறவு' என்று கேட்
 டான். அவனும் 'கான் அவனது
 மனைவி என்று கூறினான் எகப்பனும்
 'போய்த் தாடினும். ஒரேவெயிலாக
 இந்நகரது. கொஞ்சம் நடிக்கக்
 கண்ணி கொடுத்திப்போ' என்று
 கேட்டான்.

எள்ளியாய் அவன் போய் நடி
 ஆயினும் அவனாயிற் கண்ணி
 கொண்டு வந்து கொடுக்கான் அதில்
 குப்பை விடும்படி சற்று நேரமும்
 இந்நகரது எகப்பன் அவனது கட்டி
 கொட்டி வந்த துணைவியை அவன்
 பார்த்துக்கொண்டான். அப்போது
 இப்போது எகப்பன் கண்ணி
 பகைப்பார்த்து படியாகது வந்தது

மாமு தக்கனது அவன்வந்தால் கண்
வந்து போனதாகச் சொன்னார்கள்.
அவன் இப்படி விதம் பிடிக்கொண்ட
வசதியாகவாழ்ந்துவருவதைத் தந்தையர்
மாமு தந்தையர்வென்று சொன்னார்கள்.
அவரால் இக்கவித் துறை வாசல்
மற்ற மாயாசக இன்னை என்று தான்
சொன்னதாகக் கூறுங்கள் ஏனென்
தால் தான் மாமன் செய்வான்.
வளக்கு தவால் மாமன் என்றால்
தந்தை பெரியம் என்று கவித் தந்தை
சென்றான்.

அவற்றைப் பொது கேள்வி சுழித்துக்
தான் தாக்கப்பட்டு கவித் தவால்கண்ண
பிடித்து விடுதல் வந்தான். கவித் தான்
தவால் தான் கவித் கேள்வி வந்தான்
வளக்குதெரிந்தது. அவன் அம்மாம்
அந்தசாயத்தால் தான் இங்கு வந்தான்.

மல் போனவை நீயாவது அவனைப்
போகவிடாமல் இங்கே இருக்கச்
சொல்ல இங்கு வந்தால் மே. அது சரி.
அவன் வளக்கு சொல்லி விடுதல்
போனானா? என்று கேட்டான்.

வளவியர்மையும் "நீங்கள் இம்
படி பின்னுக்கு வந்தது பற்றி நந்தை
வளவியர்வளக்கு சொல்லச் சொன்னார்.
விடுதல் தந்தை இங்கு வந்து என்று
வளவியர் தவால் வாசல்தான் சரியாக
இன்னை என்று சொல்லச் சொன்
வார் அவர்மார்வளவை செய்வாராம்.
அகனின் தான் வாசல் சரி இன்னை
வளவு சொல்லச் சொன்னார்" என்
தான் தாக்கப்பட்டு ஆசிரியர்மார்
வளவியர் கவித் தந்தை வாசலை
பொது கேள்வி மற்றும் பார்த்தான்.
அவன் அதன் எந்தத் தவறையும் இங்கு

பதாக அவனுக்குக் கொரியவில்லை.

கொண்டகாலம் கழிந்தது. மறுபடியும் கோடை காலம் வந்தது ஏகப்பனுக்கு அப்போதுதான் உணர்ச்சி வர வேண்டியதிருந்ததென்பதாயிற்று. அம்முறையும் நாகப்பனைக் காண ஏகப்பன் அவன் வீட்டிற்கு வந்தான். வீட்டின் வெளியே நின்றுவாறே அவன் "நாகப்பன்" என்று கூப்பிட்டான். நாகப்பனின் மனைவி வள்ளியம்மை தான் கதவைத் திறந்து கொண்ட வந்தாள்.

இம்முறை அவள் ஏகப்பனைப் பார்த்ததுமே "வா நங்கள், உள்ளே வாநங்கள்" என்றாள். ஏகப்பனும் "வேண்டாம் அம்மா! இந்த மாதிரியில் சற்று நேரம் இருந்து விட்டுப்

போகிறேன்" என்றான்.

வள்ளியம்மையும் "நீங்கள் ஏன் மாரத்தடியில் போய் இருக்க வேண்டும்" எங்கள் வீடு இருக்கிறதே உள்ளே வாநங்கள்" என வேகப்பட்டனும் "சரி, வருகிறேன்" என்று கூறி வீட்டினுள் சென்றாள். வீட்டில் வெளியில் தெரியவில்லை. குறை குறைபென்று இருந்தது. வள்ளியம்மை அவனை மெத்தை போட்ட ஆசனத்தில் உட்காரச் சொன்னாள். ஏகப்பனும் "இந்தத் தடவை யாவது நாகப்பனைச் சந்திக்கலாம் என்று எண்ணி வந்தேன். ஆனால் எனக்குத்தான் அந்த அதிர்ஷ்டம் இல்லை போலிருக்கிறது" என்றான்.

வள்ளியம்மை உள்ளே போய் ஒரு தட்டில் மூன்று பம்ளர்களில் பாணையில் வைத்திருந்த நுனிந்த நீரும், நீர்மேரமும், இளநீரும் நிரப்பி எடுத்து வந்து ஏகப்பனின் முன் வைத்தாள். பிறகு அவள் "முகில் இவற்றைக் குடித்துதாகப் நித்துக்கொள்ளுங்கள். பிறகுசற்று நேரம் கழித்து மதிய உணவு சம்பாதிக்கும் அதற்குள் வந்து விடுவார்" என்றாள். ஏகப்பனும் வள்ளியம்மை எவ்வளவு மயறி விட்டாள் என்று எண்ணினாள்.

கொஞ்ச நேரமானதும் அவள் ஏகப்பனிடம் "உச்சி வேளைதான் விட்டது. நீங்கள் சாப்பிட வாநங்கள். அவருக்காக நீங்கள் காத்திருக்க வேண்டாம்" என்றாள். அப்போது ஏகப்பனுக்குப் நல்ல பசியாகத்தான் இருந்தது.

அவனும் எழுந்து கை கால் அலம்பிக் கொண்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தான் உணவு நேரத்தியாகவும் ருசியாகவும் இருந்தது. சாப்பிட்டபின் இளைப்பாறப் படுத்த அவன் கண்ணயர்ந்து வெகு நேரம் வரை தூங்கி விட்டான். மாலையில்தான் கண் விழித்தான். அப்போதும் நாகப்பன் வந்திருக்கவில்லை. ஏகப்பனும் "நான் போய் வருகிறேன். நாகப்பன் இம்முறையும் காண முடியவில்லை. இந்த வீட்டையும் இதைச் சுற்றியுள்ள தோட்டத்தையும் பார்க்க ஒரே சந்தோஷமாக இருக்கிறது என்று அவனிடம் சொல். நுழை வாசல் பற்றி நான் நன்கு அறிவேன். ஏனென்றால் மரவேலை செய்பவன் நான். இந்த நிலை வாசல் மிக நன்றாகவே இருக்கிறது" என்று கூறிவிட்டு விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்றான்.

அன்றிரவு நாகப்பன் வெகு நேரம் கழிந்த பிறகே வீட்டிற்கு வந்தான். வள்ளியம்மை அவனிடம் அன்று ஏகப்பன் வந்திருந்ததைக் கூறி அவன் சொன்

னதை எல்லாம் நாகப்பனிடம் சொன்னான். அதைக் கேட்ட நாகப்பன் "ஏகப்பன் மிகவும் நேர்மையானவன் நல்ல நண்பன். புத்திசாலி என்று கூறினான். அப்போது வள்ளியம்மை "அவர் போனதடவை வந்த போது நம் வீட்டு நுழை வாசல் சரியில்லை என்றாரே. இம்முறை மிக நன்றாக இருக்கிறது என்று சொன்னாரே. இதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை" என்றான்.

நாகப்பனும் "முதலில் இது எனக்கும் புரியாமல்தான் இருந்தது. ஆனால் இப்போது புரிந்து விட்டது. அவன் ஏன் அவ்வாறு சொன்னான் தெரியுமா? சென்ற முறை அவன் வந்த போது நீ அவனுக்குச் சரியான வரவேற்பு அளிக்கவில்லை போலிருக்கிறது. அதனால்தான் நம் வீட்டு நுழை வாசல் சரி இல்லை என்று கூறினான். இம்முறை அவனை வரவேற்று நன்கு உபசரித்தாய் போலிருக்கிறது. அதனால் தான் நுழை வாசல் மிக நன்றாக இருக்கிறது என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான்" என்றான்.

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1996 ஆகஸ்டு மாத இதழில் வெளியிடப்படும்.

S.G. SESHAGIRI

S.G. SESHAGIRI

- ★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நாவைந்து வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ★ ஜூன் 20-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.
- ★ எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு, இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி', சென்னை-600 026.

ஏப்ரல் மாதப் போட்டி முடிவு

- முதலாவது போட்டோ : காலத்தால் அழியாது கலை.
- இரண்டாவது போட்டோ : காலத்திற்கு கிடையாது விலை.
- பரிசு பெற்றவர் : திரு. இ. புகழேந்தி, ரெட்டிப்பட்டி, சேலம் மாவட்டம்.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ.60.00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

டால்டன் ஏஜென்சீஸ், சந்தமாமா பீட்டிங்ஸ், வடபழனி, சென்னை-600 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 185 N.S.R. Salas, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

Let's make the world a sweeter place to live in.

I'm planting a Tulsi tree.
Hope it grows into a
B-I-I-G one.

Lovable, blind Chacha
Kunwar. He's been my
parents' guide. The least
I can do is help him
cross safely.

Aha! This time Dad's
got the flu and Mum's
told me to give him a
dose of medicine.

Gangu Bai has cooly
taken the day off. Leaving
Radha Mausi and me in a
coopy mess.

Before that rich glutton
of a Raju snatches my
Kaju Barfi, let me give it
to poor Smita.

Naughty Timmy has got
himself hurt. Now this lil'
Doc will set him right.

I'm helping Uncle Rajeev
with the car repairs.
Though Mum said "I'll be
a spanner in the works".

With Chandra, my maths
teacher, numbers are fun.
Time I gave her a dozen
smiling roses.

Ravalgaon™

Years and years of sweet success

ஆ சி ரி ய ர் க ளி ன் தே ர் வே

அ ப் ஸ ரா ப் பூ ட் டி பெ ன் சி ல் க ள்

கூழ்ந்த கருமை திரத்தில் எழுதுவிரது

முனை அதிகம்பயவிரது

ப் பூ ட் டி

பா ன் டட் லெ ட்ச் தே ர் சி பெ ன் சி ல் க ள்

ஒவ்வொரு
10 ஆண்டுகள் ப் பூ ட் டி பெ ன் சி ல்
பேசுகளுடன் ஒரு தடாஜு
பெ ன் சி ல் க ள் இலவசம்
தீர்மானக ல்
உள்ள வள மட்டுமே.
திரித்துள்ள பெ ன் சி ல் க ள் லிமிடெட்
வழங்கும் ஒரு தடாஜு தடாஜு.

everest03.1407.74-1m